

Set
mana
+
Sain
ta

GIRONA 2022

Ajuntament **de Girona**

Diputació de Girona

JUNTA DE CONFRARIES
DE LA SETMANA SANTA
DE GIRONA
PROGRAMA 2022

LA JUNTA DE CONFRARIES DE LA SETMANA SANTA DE GIRONA

agraeix al Bisbat de Girona, al Capítol de la Catedral, a l'Ajuntament de Girona (Regidoria de Ciutadania), a la Diputació de Girona, a la Generalitat de Catalunya (Departament de Cultura) així com a les altres entitats i particulars que ens han afavorit amb el seu ajut i la seva col·laboració per tal de poder atendre les despeses que comporta la celebració de tots els actes que es realitzen durant la Setmana Santa, i que culminen amb la Processó del Sant Enterrament del Divendres Sant.

Edita: JUNTA DE CONFRARIES DE LA
SETMANA SANTA DE GIRONA
www.juntaconfrariesdegirona.cat

Fotografies: Jordi Renart, Junta de Confraries i Arxiu
Fotogràfic de la Setmana Santa de Girona

Coordinació: David Fluriach
Emiliano Castro

Disseny i impressió: www.palahi.cat
DL Gi 175-1998

Apartat de Correus, 877 - 17080 GIRONA
juntaconfrariesgirona@gmail.com

Tots els escrits publicats en aquest butlletí expressen i reflecteixen exclusivament l'opinió dels seus autors.

LA JUNTA DE CONFRARIES DE
LA SETMANA SANTA DE GIRONA

ÍNDEX

Composició de La Junta de Confraries de la Setmana Santa de Girona.....	6
Francesc Pardo i Artigas. <i>Bisbe de Girona</i>	7
Marta Madrenas Mir. <i>Alcaldeessa de Girona</i>	9
Miquel Noguer i Planas. <i>President de la Diputació de Girona</i>	11
David Fluriach i Domínguez. <i>President de la Junta de Confraries de Setmana Santa de Girona</i>	13
Miriam Diez Bosch. <i>Professora i Vicedegana a la Universitat Ramon Llull</i>	15
Toni Cassany. <i>Cartellista</i>	17
Explicació del cartell	19
Programa d'actes 2022	20
Celebracions litúrgiques a la Catedral.....	23
Itinerari de la processó del Sant Enterrament.....	24
Passos de la processó del Sant Enterrament.....	26
Exposanta.....	28
Pins de les vestes editades.....	30
La nostra botiga.....	31
Fitxes pedagògiques	33
Imatges en el record.....	34
Projecte Anònim. Cor de l'Empordà	36
Banda "la Lira" de Vilafamés.....	37

SETMANA SANTA 2021

Pregó.....	40
Recull imatges 2021.....	48

LES NOSTRES CONFRARIES

Junta de Confraries.....	52
Confraria del Silenci.....	54
Confraria del Davallament.....	55
Confraria de Jesús Crucificat-Manaies de Girona.....	56
Confraria de Jesús i el Nens	58
Congregació dels Dolors.....	60
Corpus 2021.....	62

COL·LABORACIONS

Adoració de la Creu en pandèmia.....	66
Memòria i oportunitat	70

CESS

Dels pelegrinatges i manifestacions pietoses per part dels bisbes catalans cap a Jerusalem a l'impuls del Sant Sepulcre a la Diòcesi de Girona durant el comtat de Ramon Berenguer III (1097-1131)	72
--	----

EN EL RECORD

In memoriam Xicu Oliveras i Carreras.....	83
Confreres	85

COMPOSICIÓ DE LA JUNTA DE CONFRARIES DE GIRONA

President:	David Fluriach i Domínguez	CONFRARIA DE SANT ISIDRE I DE SANT GALDERIC
Vicepresident:	Francesc Cayuela i López	CONGREGACIÓ DE LA MARE DE DÉU DELS DOLORS
Secretària:	Lourdes Sidera i Buch	CONFRARIA DE SANT ISIDRE I DE SANT GALDERIC
Tresorer:	Emiliano Castro i Gómez	CONFRARIA DE LA PASSIÓ
Consiliari:	Mn. Joan Baburés i Noguer	
Caps de Comissió:	Lluís Ripoll i Masferrer Josep M. Nogué i Regàs Lluís Comet i Serra Agustí Agell i Camós Ramon Muntada i Artiles	CONFRARIA DE SANT HONORAT CONFRARIA DE JESÚS I ELS NENS CONFRARIA DEL SILENCI CONFRARIA DE LA SANTA FAÇ ARXICONFRARIA DE LA PURÍSSIMA SANG
Vocals:	Jordi Ginés i Vicent David Martín i Fernández Rosa M. Domingo i Mateu Pere Masachs i Turon Josep Pla i Oliveras Lluís Formiga i Fanals Joaquim Moret i Sau Pere Urrea i Fàbregas Joaquim Vila i Camps Antonio R. Martín i Fàbrega Rafel Garcia i Salions Francesc Xavier Serra i Sambola Fina Llapart i Ramos Ramon Bosch i Baulida	CONFRARIA DE JESÚS I ELS NENS CONFRARIA DE LA SANTA FAÇ CONFRARIA DEL SANT SEPULCRE CONFRARIA DEL SANT SEPULCRE CONFRARIA DE SANT HONORAT CONFRARIA DEL DAVALLAMENT CONFRARIA DEL DAVALLAMENT ARXICONFRARIA DE LA PASSIÓ I MORT DE NOSTRE SENYOR JESUCRIST ARXICONFRARIA DE LA PASSIÓ I MORT DE NOSTRE SENYOR JESUCRIST CONFRARIA DE LA PASSIÓ ARXICONFRARIA DE LA PURÍSSIMA SANG CONFRARIA DE JESÚS CRUCIFICAT - MANAIES DE GIRONA CONFRARIA DE JESÚS CRUCIFICAT - MANAIES DE GIRONA CONFRARIA DEL SILENCI

UNA NOVA SETMANA SANTA

FRANCESC PARDO I ARTIGAS

Bisbe de Girona

Sí, tenim al davant una nova Setmana Santa. Cada any tenim l'oportunitat de celebrar-la. Més bé o més malament, més lluïda o menys, més viscuda o no tant... Però tenim aquí al davant una nova celebració de la Setmana Santa.

I aquest any, certament serà una nova Setmana Santa, perquè ja fa dos anys que l'hem hagut de celebrar de manera ben distinta del que estàvem acostumats.

L'any 2020, en plenes restriccions per la pandèmia, ens vam haver de confinar i celebrar-la d'una manera ben estranya. Des de casa, i gràcies a les noves tecnologies, encara vam poder gaudir d'alguns tasts de la Setmana Santa que ens era tradicional. Però la Processó no va poder sortir.

L'any passat, encara dins la pandèmia, però no tant, ja vam poder fer algunes coses més semblants a la Setmana Santa de sempre. Però, encara la processó no va sortir. Només un acte estàtic a l'escalinata de la nostra Catedral va poder fer-nos reviure l'esperit profund del Divendres Sant i venerar amb devoció la Santa Creu.

Enguany, ja la situació més normalitzada, encara que no del tot, la previsió és poder tornar a organitzar la Processó de la manera acostumada.

Serà, certament, una nova Setmana Santa.

Però m'agradaria ser una mica més agosarat.

¿Per què no ens proposem de fer, no només una nova Setmana Santa, sinó també UNA SETMANA SANTA NOVA? ¿És possible això?

No es tracta de reinventar la Setmana Santa. Es tracta de viure-la d'una manera nova. Amb nova vitalitat. Amb nova empena. Amb nou impuls.

El parèntesi d'aquests dos anys de "de-juni", ens han d'estimular a entrar en el misteri més profund d'aquests dies sants.

La vivència del Misteri Pasqual de Nostre Senyor Jesucrist, la seva Mort i Resurrecció, ens han d'esperonar a fer com ell: a donar la vida pels altres i a ressuscitar amb ell a una Nova Vida.

Prou que hem hagut de fer de coses per als altres en aquests temps obscurs de la pandèmia. I prou que n'hauem de fer si la dinàmica bèl·lica, que ara vivim, no s'atura.

Si els dies més crus de la pandèmia vam tenir el nostre pensament més girat vers els altres que sofrien, si la generositat envers els més isolats o més tocats per el Covid es va fer més forta per alleujar el patiment dels més febles... ara tenim l'oportunitat de progressar en aquestes dinàmiques. Massa que hem viscut en l'individualisme i l'egoisme. Aquesta és la NOVA Setmana Santa que ens cal. Aquesta ha de ser la manera nova de viure la vida, mirant més els altres i essent generosos per saber estar prop dels qui ara mateix, o demà, sofreixen o sofriran la mateixa passió que va sofrir el Crist.

Només així podrem viure amb autèntica novetat la Setmana Santa d'aquest any i fer perdurar per sempre aquesta nova manera de fer, ara i cada dia de la nostra vida.

Bona Pasqua.

Soc de
Girona
Cultura

Descomptes
i avantatges
per viure
la cultura

Per a més informació:
girona.cat/cultura

PRÒLEG SETMANA SANTA

MARTA MADRENAS MIR

Alcaldeessa de Girona

Aquests últims dos anys a Girona hem enfocat les nostres forces a treballar davant les múltiples afectacions de la pandèmia. El conjunt de la ciutat, i també l'Ajuntament, hem prioritzat donar solució a les conseqüències sanitàries, socials i econòmiques de la crisi provocada per la Covid-19. Vull aprofitar

l'ocasió per agrair a tothom l'enorme capacitat d'esforç i resiliència demostrat en aquest període tan complicat de la nostra història moderna.

Ara fa un any ens encoratjàvem a que el 2022 poguéssim recuperar la tradició de la Setmana Santa a Girona en

tota la seva esplendor. Avui veiem com no només serà així, sinó que el programa incorpora novetats per tal de fer arribar el nostre patrimoni històric, religiós i cultural al conjunt de la ciutadania. Durant dos anys hem viscut un parèntesi forçat en la celebració dels actes més tradicionals de la Setmana Santa a Girona, començant per la Processó del Sant Enterrament de Divendres Sant. Però la Junta de Confraries ho ha aprofitat per treballar amb diverses novetats que ja des de la Quaresma estan servint per dotar de nou contingut i d'un nou impuls aquestes dates tan assenyalades.

Tenim davant nostre un programa ambiciós, que relliga la ciutat amb l'espiritualitat d'aquestes dates. Recuperem alguns dels actes més tradicionals i populars de Girona, a mesura que també anem recuperant amb força l'activitat econòmica i social del conjunt de la ciutat.

Moltes gràcies a tothom per fer-ho possible, i molt bona Setmana Santa!

GEiEG

Un estil de vida

Salut & Esport

t'apuntes?

Fes-te Soci

www.geieg.cat

UNA NOVA SETMANA SANTA

MIQUEL NOGUER I PLANAS

President de la Diputació de Girona

Tornem a ser a les portes de la Setmana Santa. Aquest 2022 sí que la podrem celebrar, com ha estat tradició sempre a Girona. Una setmana curulla d'esdeveniments religiosos, d'actes populars caracteritzats pel respecte als costums i a la litúrgia d'uns dies tan especials per a la ciutat i per a moltes de les persones que hi viuen.

L'any passat vam haver de reinventar celebracions que havien tingut lloc tradicionalment. Alguns actes als carrers es van haver d'adaptar per oferir-los a

través d'Internet, per mantenir viva una de les tradicions més arrelades a Girona.

La Setmana Santa, més enllà del seu significat de vivència religiosa, és una de les festivitats amb més tradició per a la societat gironina, i s'ha convertit en una part del teixit cultural i patrimonial de la ciutat. Durant aquests dies, conviuen tradició i espiritualitat en unes celebracions que la majoria de gironins viuen intensament, alguns al marge de les seves creences religioses.

La de Setmana Santa és la cita més important del calendari litúrgic cristià. La processó del Sant Enterrament a Girona, documentada des del 1568, en què la Reial Confraria de la Puríssima Sang organitzava la processó del Dijous Sant, recorda i venera l'entrada de Jesucrist a Jerusalem, la seva mort a la creu i la posterior resurrecció. Així, aquesta festivitat és el moment més destacat en què es ret homenatge a la vida i la mort del Messies cristià. Des del Diumenge de Rams fins a la processó del Sant Enterrament, el Divendres Sant, Girona viu una setmana plena de solemnitat i de religiositat.

De nou i gràcies al treball i l'expertesa de la Junta de Confraries de Girona, la Processó del Sant Enterrament i els Manaies tornaran als carrers de la ciutat per congreguar la gent al seu pas, amb respecte al testimoni de fe dels creients i com a signe de tradició per a tots els gironins.

Aquestes celebracions públiques i altres activitats festives ja són patrimoni de tots, i formen part de la nostra cultura i tradició. Gràcies a les confraries pel vostre compromís per fer-nos viure novament la Setmana Santa a Girona.

Exposició «Carles Rahola, una vida republicana» (Diputació de Girona / Oficina de Dissuís, 2020)

Exposicions de la Diputació

La Diputació de Girona organitza programes d'exposicions itinerants amb l'objectiu de dinamitzar i de difondre l'art i la cultura a tots els municipis gironins, i posa a disposició dels ajuntaments recursos expositius de qualitat.

Consulteu-los al web d'exposicions de la Diputació de Girona

www.ddgi.cat/exposicions

Diputació de Girona

exposicions itinerants de la Diputació de Girona

Exposicions Viatgeres

PALAHÍAG
SERVEIS GRÀFICS INTEGRALS

www.palahi.cat

AMB ELS NOSTRES GERMANS

DAVID FLURIACH I DOMÍNGUEZ

President de la Junta de Confraries de Setmana Santa de Girona

Una de les més antigues tradicions gironines és la Processó del Sant Enterrament que se celebra a la Setmana Santa. Forma part, per entitat pròpia, del llegat cultural, històric, artístic i religiós de la nostra ciutat i que té el seu origen al segle XVI, amb unes processons a les quals es van anar unint altres confraries fins a la formació que podem veure avui dia. Ha estat present al llarg de la història amb algunes interrupcions, mai volgudes sempre imposades. I passa que, quan hom està arrelat en les tradicions que formen part de la pròpia història i, per tant, d'un mateix, no només les aprecia sinó que se l'estima profundament. Al llarg d'aquest any passat, nombroses persones m'han anat demanat si, per fi, es podria fer la processó enguany. Vaig veure que no només hi havia voluntat de fer-la, sinó també un desig profund del cor i, perquè no dir-ho, també una necessitat de normalitzar el dinamisme de la vida d'un poble. No es tractava d'una enyorança del passat sinó més aviat d'una necessitat de present i de futur.

I la Junta de Confraries, atenta al nostre poble, ja fa mesos que preparem no

només la Processó, sinó un caire diferent a tots els actes proposats al llarg de la Quaresma i la Setmana Santa. Perquè la Quaresma és l'inici i la Setmana Santa és la preparació a la culminació de la Pasqua. Tot té un sentit vist així. Deslligar-ho és no entendre res. Després d'un temps confús, de pandèmia, ara ens toca viure un altre temps obscur, el temps d'enfrontaments entre germans. I en som conscients. Per això, els actes de Quaresma, els Viacrucis habituals dels diumenges a la tarda, el concert a la capella del Calvari i el Viacrucis infantil i jove pel Camí de les Creus, tenen com a motiu demanar la PAU. Cadascú la viu i l'expressa com vol. La Junta de Confraries proposa pregar per la Pau. No només hem donat suport a les accions solidàries, aportant tot allò que cal com medicines, roba, aliments pels refugiats, per tots aquells que ho necessiten, sinó que entrem també en el cor de Déu i li demanem per la PAU al món. Sentim profund el clam de l'evangelista Lluc que demana pregar constantment, sense defallir [Lc 18,1]. I preparem la Processó seguint aquest clam, contemplant als peus de l'escala de la catedral, l'ofrena que farà Jesús a

la Creu, després del redoblament dels tambors dels Manaies.

És en aquests moments que em ve a la ment el profund agraïment a les entitats civils i religioses que col·laboren per fer realitat els projectes que tenim. A tots els membres de les dotze confraries gironines, per voler acompanyar els Passos pels carrers de Girona i mostrar a la ciutat que l'Amor és present i possible. I també als membres de la Junta de Confraries per treballar en la preparació i l'acompliment de tots els actes, des del més senzill fins al més vistós. Moltes gràcies!

La nit i el dia de Pasqua és tradicional, entre els cristians, felicitar-se mútuament per la Resurrecció de Jesucrist, tot dient "Bona Pasqua". En les tradicions orientals gregues i eslaves també es feliciten dient "Crist ha ressuscitat" i es respon "realment ha ressuscitat". Tot i desitjant-vos una bona Setmana Santa, aquest any voldria felicitar-vos la Pasqua com es fa en el món eslav, en unió amb els nostres germans. Si em permeteu, "*Христос воскрес*" [Jristós vaskrés: Crist ha ressuscitat] i responeu "*Воистину воскрес!*" [*Vaïstinu vaskrés: realment ha ressuscitat*].

PREGONERA 2022

MIRIAM DIEZ BOSCH

Professora i Vicedegana a la Universitat Ramon Llull

Girona, 1973. Professora i Vicedegana de Recerca, Postgrau i Relacions Internacionals de la Facultat de Comunicació i Relacions Internacionals Blanquerna, a l'Universitat Ramon Llull de Barcelona. Professora de Teoria de la Comunicació i Religions i Governança Global. Directora de Global Engagement a Aleteia.org. Vicepresidenta de la fundació Catalunya Religió. Membre de la International Society for Media, Religion and Culture; del comitè directiu de l'Institut d'Estudis sobre Migracions, de la Universitat Pontifícia Comillas de Madrid i de la junta assessora ARC del Centre d'Antropologia de la Religió i el Canvi Cultural, de la Universitat Sacro Cuore de Milà — entre molts d'altres.

Dirigeix des de fa 10 anys l'Observatori Blanquerna de Comunicació, Religió i Cultura, on també dirigeix projectes de recerca en àmbit internacional relacionats amb religió i comunicació.

És la Directora de la Càtedra de Llibertat Religiosa i de Consciència de Catalunya.

Els seus escriptors preferits són Flannery O'Connor, Carson McCullers, Emily Dickinson i admira el treball d'Edith

Stein; en clau femenina. Li agrada llegir per viure més vides.

Col·labora al Punt Avui, al Nacional i a Aleteia.

Per Setmana Santa, encara que no sigui a Girona, sent sempre en el seu cap el pas dels Manaies i el silenci de la Processó.

PROCESSÓ DE DIVENDRES SANT PROCESSÓ DEL SANT ENTERRAMENT

Televisió de Girona

Com cada any Televisió de Girona emetrà un resum de les parts més importants.
del recorregut pels carrers de Girona de la

PROCESSÓ DEL SANT ENTERRAMENT DE DIVENDRES SANT

Realitzat per: Televisió de Girona

El passi serà en diferit l'endemà dissabte dia 16 d'abril a les 22.00 h
i diumenge 17 d'abril a les 23.00 h

CARTELLISTA 2022

TONI CASSANY ARTISTA I PINTOR

BIOGRAFIA BREU

Toni Cassany pinta des que era un nen. Amb els anys d'ofici ha anat desenvolupant un estil propi de **gran sensibilitat artística**.

A partir de 1988 va descobrir el **paisatge de l'Empordà** com una **imatge que reflectia** millor que cap altra, **els sentiments de l'ànima**. Pintar és una necessitat, una forma de comunicar el món interior. El seu estil reflecteix aquest **lirisme pictòric** que busca la **comunió amb l'espectador**. En els seus quadres destaquen una acurada composició, el tractament impactant de la llum i un gran domini del color.

Ha presentat més de **trenta exposicions individuals** i participat en innumbrables col·lectives. Té obra repartida a múltiples col·leccions particulars d'arreu del món.

M♦BOSCH

JOIERS 1957

Anell d'Or rosa i Diamants

Disseny i Transformació de Joies

Santa Clara, 48 · 17001 Girona
(+34) 972 218 829 · info@mbosch.com
www.mbosch.com [mbosch_joiers](https://www.instagram.com/mbosch_joiers)

AGÈNCIA DE
CORCOY®
TRANSPORTS

 corcoy@corcoy.info

 www.corcoy.info

 Sta Eugènia, 30 - GIRONA

 Tel 972 201 533

SERVEI ESTACIÓ

Bricolatge - Decoració
Indústria - Llar

Sèquia, 20 (cantonada Jaume I)
17001 **GIRONA**
Tel. 972 20 40 62 - Fax 972 20 55 22
girona@serveiestacio.com
www.serveiestacio.com

EXPLICACIÓ DEL CARTELL

Girona és present d'una manera agermanada amb el color impactant, però n'és només l'escenari. El protagonisme corre a càrrec de la processó en la qual hi destaquen dos fets assenyalats: per una banda, les vestes i cureslles que formen una línia amb punxes que parla de la passió; i per altre tenim el pas d'en Fita que vol ser un petit homenatge a aquest gran artista que ens ha deixat recentment.

SETMANA SANTA

PROCESSÓ DEL SANT ENTERRAMENT. DIVENDRES SANT, A LES 21 H

GIRONA 2022

PROGRAMA D'ACTES'22

- **DIMECRES 2 DE MARÇ** DIMECRES DE CENDRA INICI DE LA QUARESMA
- **DIVENDRES 4 DE MARÇ** PRESENTACIÓ DEL CARTELL I ACTIVITATS DE LA QUARESMA
Lloc: Ajuntament de Girona. Sala Miquel Diumé – **A 2/4 d'11 del matí**
- **DIUMENGE 6 DE MARÇ** VIACRUCIS A LES CREUS
Lloc: Camí de les Creus – **A 2/4 de 5 de la tarda**
A 1/4 de 5 de la tarda: Sortida mini bus de plaça Catalunya, cap al Camí de les Creus.
**EN CAS DE PLUJA SE CELEBRARÀ A LA BASÍLICA DE SANT FELIU DE GIRONA*
- **DIUMENGE 13 DE MARÇ** VIACRUCIS A LES CREUS
Lloc: Camí de les Creus – **A 2/4 de 5 de la tarda**
A 1/4 de 5 de la tarda: Sortida mini bus de plaça Catalunya, cap al Camí de les Creus.
**EN CAS DE PLUJA SE CELEBRARÀ A LA BASÍLICA DE SANT FELIU DE GIRONA*
- **DISSABTE 19 DE MARÇ** CONCERT PER LA PAU
Lloc: Ermita del Calvari – **A les 12 del migdia**
Acte per la Pau. Col·laboren els alumnes de l'Escola de Música de Girona i la coral Cor de Cor.
- **DISSABTE 19 DE MARÇ** VIACRUCIS NOCTURN PER LA PAU
Lloc: Camí de les Creus – **A les 8 del vespre.** Per a infants i joves.

Tot seguint les capelles del Viacrucis, redescobrim uns paratges de nit per acabar a l'ermita del Calvari.

- **DIUMENGE 20 DE MARÇ** VIACRUCIS A LES CREUS
Lloc: Camí de les Creus – **A 2/4 de 5 de la tarda**
A 1/4 de 5 de la tarda: Sortida mini bus de plaça Catalunya, cap al Camí de les Creus.
**EN CAS DE PLUJA SE CELEBRARÀ A LA BASÍLICA DE SANT FELIU DE GIRONA*
- **DIUMENGE 27 DE MARÇ** VIACRUCIS A LES CREUS
Lloc: Camí de les Creus – **A 2/4 de 5 de la tarda**
A 1/4 de 5 de la tarda: Sortida mini bus de plaça Catalunya, cap al Camí de les Creus.
**EN CAS DE PLUJA SE CELEBRARÀ A LA BASÍLICA DE SANT FELIU DE GIRONA*
- **DIUMENGE 3 D'ABRIL:** VIACRUCIS A LA CATEDRAL
Lloc: Catedral de Girona – **A 2/4 de 5 de la tarda**
Cinquè diumenge de Quaresma, com els altres anys celebrarem el Viacrucis a la Catedral.
- **DILLUNS 4 D'ABRIL:** QUINARI CONGREGACIÓ DE LA MARE DE DÉU DELS DOLORS
Lloc: Església de la Mare de Déu dels Dolors de Girona.
Del 4 al 8 d' abril "Quinari a la Mare de Déu dels Dolors". Cada dia a **2/4 de 8 del vespre** res a la Corona i a les **8 hores** Santa Missa.
- **DIMARTS 5 D'ABRIL:** QUINARI CONGREGACIÓ DE LA MARE DE DÉU DELS DOLORS
Lloc: Església de la Mare de Déu dels Dolors de Girona.
Del 4 al 8 d' abril: "Quinari a la Mare de Déu dels Dolors". Cada dia a **2/4 de**

8 del vespre res a la Corona i a les **8 hores** Santa Missa.

- **DIMECRES 6 D'ABRIL** PRESENTACIÓ DEL PROGRAMA I ACTIVITATS DE LA SETMANA SANTA
Lloc: Ajuntament de Girona. Sala Miquel Diumé – **A les 10 del matí.**
- **DIMECRES 6 D'ABRIL:** QUINARI CONGREGACIÓ DE LA MARE DE DÉU DELS DOLORS
Lloc: Església de la Mare de Déu dels Dolors de Girona.
Del 4 al 8 d' abril: "Quinari a la Mare de Déu dels Dolors". Cada dia a **2/4 de 8 del vespre** res a la Corona i a les **8 hores** Santa Missa.
- **DIMECRES 6 D'ABRIL:** CONFERÈNCIA
Lloc: Auditori Josep Viader - Casa de Cultura
A 2/4 de 8 del vespre: Conferència: "L'Orde del Sant Sepulcre de Jerusalem a Catalunya"
A càrrec del Sr. Ramon Muntada i Artiles. Intervenció musical a càrrec de: "Projecte Anònim"
Organitza: Confraria del Sant Sepulcre.
- **DIJOUS 7 D'ABRIL:** QUINARI CONGREGACIÓ DE LA MARE DE DÉU DELS DOLORS
Lloc: Església de la Mare de Déu dels Dolors de Girona.
Del 4 al 8 d' abril: "Quinari a la Mare de Déu dels Dolors". Cada dia a **2/4 de 8 del vespre** res a la Corona i a les **8 hores** Santa Missa.
- **DIJOUS 7 D'ABRIL:** PREGÓ 2022
Lloc: Aula Magna - Casa de Cultura
Hora: **19'30 del vespre**
A càrrec de: Míriam Díez Bosch, periodista
Intervenció musical de "Projecte Anònim"
- **DIVENDRES 8 D'ABRIL:** DIVENDRES DE DOLORS

Cloenda del Quinari a la Mare de Déu dels Dolors". Res de la Corona a les **11'30 hores**. A les **12 del migdia** Missa de Divendres de Dolors. A las **7'30 de la tarda** res de la Corona i a les **8 del vespre**, Missa concelebrada amb l'acompanyament de la coral del GEiEG, dirigida per Pilar Sanz.
Organitza: Congregació de la Mare de Déu dels Dolors.

– **DIVENDRES 8 D'ABRIL:** INAUGURACIÓ EXPOSANTA 2022

Lloc: Església de la Mare de Déu dels Dolors de Girona.

Hora: a les **9 del vespre**

– **DISSABTE 9 D'ABRIL:** EXPOSANTA 2022
Lloc: Església de la Mare de Déu dels Dolors de Girona.

Horari: de les **11 del matí a 2/4 de 2 del migdia** i de les **5 a les 8 del vespre**.

– **DISSABTE 9 D'ABRIL:** CONCERT DE MÚSICA SACRA

Lloc: església del Mercadal de Girona.
Hora: a les **6 de la tarda**.

Concert de Música Sacra, a favor de Càritas diocesana de Girona.

Amb la participació de: Cor de Cambra de Girona, La Capella Polifònica de Girona i El Cor Maragall

Organitza: Federació Catalana d'Entitats Corals [FCEC] i la Junta de Confraries de Setmana Santa de Girona.

– **DIUMENGE 10 D'ABRIL:** DIUMENGE DE RAMS

Lloc: Catedral de Girona

Hora: a les **11 hores** benedicció de Rams, seguit de la Santa Missa.

– **DIUMENGE 10 D'ABRIL:** EXPOSANTA 2022

Lloc: església de la Mare de Déu dels Dolors de Girona.

Horari: de les **11 del matí a 2/4 de 2 del migdia** i de les **5 a les 8 del vespre**.

– **DILLUNS 11 D'ABRIL:** EXPOSANTA 2022
Lloc: església de la Mare de Déu dels Dolors de Girona.

Horari: de les **11 del matí a 2/4 de 2 del migdia** i de les **5 a les 8 del vespre**.

– **DIMARTS 12 D'ABRIL:** EXPOSANTA 2022
Lloc: església de la Mare de Déu dels Dolors de Girona.

Horari: de les **11 del matí a 2/4 de 2 del migdia** i de les **5 a les 8 del vespre**.

– **DIMECRES 13 D'ABRIL:** EXPOSANTA 2022

Lloc: església de la Mare de Déu dels Dolors de Girona.

Horari: de les **11 del matí a 2/4 de 2 del migdia** i de les **5 a les 8 del vespre**.

– **DIMECRES 13 D'ABRIL:** MANAIES DE GIRONA

Sortida: A **2/4 de 8 del vespre** des del Castrum de St. Lluc per fer entrega del Penó.

A la tornada desfilada pels carrers de la ciutat.

– **DIJOUS 14 D'ABRIL:** EXPOSANTA 2022
Lloc: església de la Mare de Déu dels Dolors de Girona.

Horari: Últim dia -de les **11 del matí a les de 2 del migdia**. A la tarda restarà tancat.

– **DIJOUS 14 D'ABRIL:** OFICI DIJOUS SANT

Lloc: Catedral de Girona

Horari: 19'00h.

– **DIVENDRES 15 D'ABRIL:** OFICI DIVENDRES SANT

Lloc: Catedral de Girona

Horari: 17'00h

– **DIVENDRES 15 D'ABRIL:** PROCESSÓ DEL SANT ENTERRAMENT

A partir de les 9'00 del matí, sortida dels Passos de l'església dels Dolors.

A partir del migdia i durant tot el dia: exposició de Passos a la Plaça de LA PUJADA DE SANT FELIU (entrada sud de la Basílica)

A 2/4 de 7 del vespre, sortida del Mangle de Manaies per recollir el penoner.

A les 9 de la nit, sortida de la Processó del Sant Enterrament des de la Catedral. Itinerari: plaça de la Catedral, portal de Sobreportes, pujada Sant Feliu, carrer Ballesteries, Argenteria, Rambla Llibertat, Pont de Pedra, carrer Nou, carrer Fontanilles, Agda.. Sant Francesc, Plaça Catalunya, carrer Albareda, Plaça del Vi, carrer Ciutadans, Plaça de l'Oli, Cort Reial, carrer Ballesteries, pujada Sant Feliu, portal de Sobreportes, plaça de la Catedral.

A les 11 de la nit [aprox.]: arribada de la Processó a la Catedral. Rendiment d'honors a la Santa Creu. Cant del Crec en un Déu. Benedicció final.

EN CAS DE PLUJA SE CELEBRARÀ UN ACTE A L'INTERIOR DE LA CATEDRAL DE GIRONA

– **DISSABTE 16 D'ABRIL:** CONCERT DE BANDA

Lloc: Plaça Independència de Girona.
Hora: a les **12 del migdia**.

A les 11 hi haurà una "cercavila" pels següents carrers: Casa de Cultura, Plaça de l'Hospital, Plaça Pompeu Fabra, Plaça Catalunya, carrer Santa Clara, Plaça de la Independència. A càrrec de la Banda de Música "LA LIRA" de Vilafamés (Castelló de la Plana).

EN CAS DE PLUJA EL CONCERT SE CELEBRARÀ AL CENTRE CULTURAL LA MERCÈ.

– **DISSABTE 16 D'ABRIL:** VIGÍLIA PASQUAL

Lloc: Catedral de Girona.

Horari: 23'00h

GALERIA D'ART EL MOLÍ

BELLES ARTS
CERÀMICA i EINES
PINTURES
MATERIAL D'ART
MARCS D'ENCÀRREC
MANUALITATS

Sta. Clara, 15-17 - Tel. 972 20 36 34 - 17001 GIRONA
St. Agustí, 38 - Tel. 972 20 55 11 - 17003 GIRONA

Una Catedral.
noranta esglaons.
Un cafè, seixanta
anys.

CAFÉ L'ARC | 1957
PLAÇA DE LA CATEDRAL 9
GIRONA

REGALS ROURA

- ESPELMES
- OBJESTES REGAL
i DECORACIÓ

Ciutadans, 22 - Tel. 972 20 33 19
17004 GIRONA

GRUP TROA

LLIBRERIA EMPÚRIES

- LLIBRERIA ESPECIALITZADA EN LLIBRES
PER A TOTA LA FAMILIA
- ASSESSORAMENT PROFESSIONAL
- TARJETA DE CLIENT
- INFORMACIÓ PERIÒDICA DE NOVETATS
- ACTIVITATS CULTURALS

Juanes de Cacho, 6 - 17001 Girona - Tel. 972 20 34 03 - Fax 972 22 26 26
A/e: empuries@troa.es

Osteopatia
Naturopatia
Acupuntura
Homeopatia
Medicina sinosa
Trataments infantils
Flors de Bach
Dietista

Ronda Pare Claret, 15
17001 GIRONA
Tel. 972 20 87 87

la vostra botiga a internet:
www.genciana.com

J. Pintor

joan masagué

C. Bellpuig, 2a B.A.
17007 Girona
Tel. 649 89 15 43

j.pintor@masague.cat

FEDERACIÓ CATALANA D'ENTITATS CORALS

RUSTEY

LÀPIDES I MARBRES RUSTEY SL

C/ Mas Ramada, 9 · 17004 Girona · Tel +34 972 222 606

Mòbil: +34 672 274 949 · E-mail: marbresrustey@marbresrustey.com

BANYS

CUINES

60 anys d'experiència
en el treball del marbre

ART FUNERARI

CELEBRACIONS LITÚRGIQUES A LA CATEDRAL

DIUMENGE 10 D'ABRIL: DIUMENGE DE RAMS

- 10.00 h Litúrgia de les Hores a la Capella Conventual
11.00 h **Benedicció de Palmes a la plaça dels Apòstols, processó i Missa de Rams a l'interior de la Catedral**

DILLUNS 11 D'ABRIL: DILLUNS SANT

- 09.00 h Litúrgia de les Hores i Missa a la Capella Conventual

DIMARTS 12 D'ABRIL: DIMARTS SANT

- 09.00 h Litúrgia de les Hores i Missa a la Capella Conventual
17.00 h **MISSA CRISMAL. Benedicció dels Sants Olis**

DIMECRES 13 D'ABRIL: DIMECRES SANT

- 09.00 h Litúrgia de les Hores i Missa a la Capella Conventual

DIJOUS 14 D'ABRIL: DIJOUS SANT

- 09.00 h Litúrgia de les Hores a la Capella Conventual
19.00 h **Missa vespertina de la Cena del Senyor: lavatori de peus i processó del Santíssim al Monument**

DIVENDRES 15 D'ABRIL: DIVENDRES SANT

- 11.00 h Litúrgia de les Hores a la Capella Conventual
17.00 h **Celebració Litúrgica de la Passió del Senyor**
21.00 h **Processó del Sant Enterrament.** Acte final a l'escalinata de la Catedral: pregària i Benedicció

DISSABTE 16 D'ABRIL: DISSABTE SANT

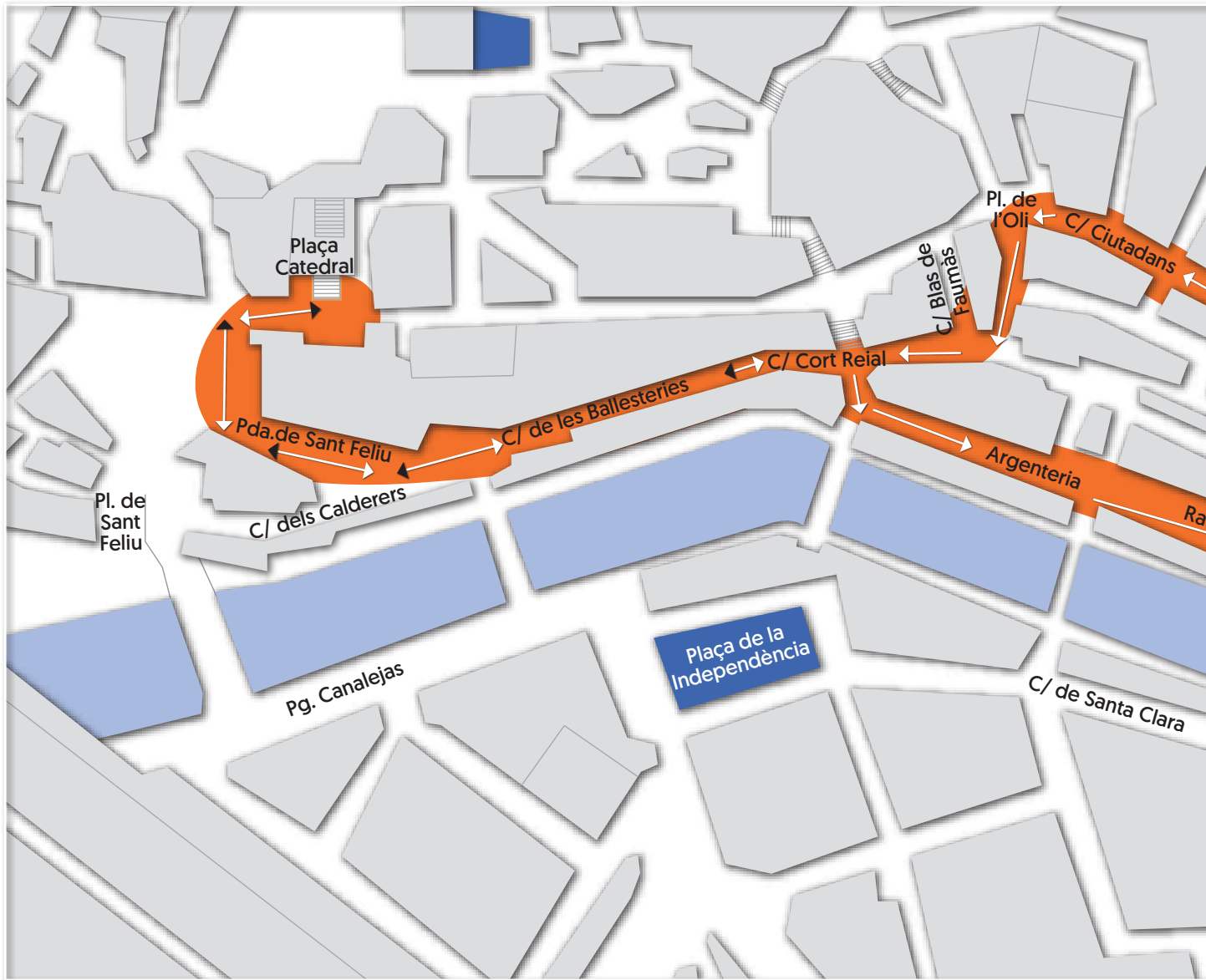
- 11.00 h Litúrgia de les Hores a la Capella Conventual
23.00 h **Vetlla Pasqual.** Benedicció del foc nou al Claustre. Processó i Missa Pasqual amb la benedicció de les Fonts Baptismals i Renovació de les Promeses del Baptisme

DIUMENGE 17 D'ABRIL: DIUMENGE PASQUA

- 10.30 h Litúrgia de les Hores a la Capella Conventual
11.00 h **Missa solemne del Dia de Pasqua.**

ITINERARI DE LA PROCESSÓ DEL SANT ENTERRAMENT

Itinerari

DIVENDRES SANT 15 D'ABRIL A LES 21 h

- Catedral
- Plaça de la Catedral
- Portal de Sobreportes
- Pujada de Sant Feliu
- Carrer Ballesteries
- Argenteria
- Rambla Llibertat
- Pont de Pedra
- Carrer Nou
- Carrer Fontanilles
- Av. Sant Francesc
- Plaça Catalunya
- Carrer Albareda
- Plaça del Vi
- Carrer Ciutadans
- Plaça de l'Oli
- Cort Reial
- Carrer Ballesteries
- Pujada Sant Feliu
- Portal de Sobreportes
- Plaça de la Catedral

PASSOS DE LA PROCESSÓ DEL SANT ENTERRAMENT

PASSOS DE LA PROCESSÓ DEL SANT ENTERRAMENT

Divendres Sant
15 d'abril de 2022 - 21.00 h

- VERSIÓN EN ESPAÑOL
- ENGLISH VERSION
- VERSION FRANÇAISE
- VERSIONE ITALIANA
- DEUTSCH VERSION

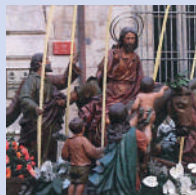

1 CONFRARIA DE JESÚS I ELS NENS

Pas de l'Entrada Triomfant de Jesús a Jerusalem

Jesús acompanyat pels apòstols i cavalcant sobre una somera i, beneeix als nens i joves que el reben amb palmes d'alegria.

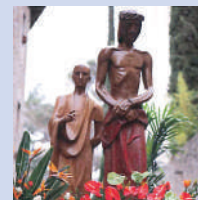

4 CONFRARIA DE JESÚS CRUCIFICAT

Pas de l'Ecce Homo

Pilat, governador romà de Judea, tot i sabent que Jesús era innocent, els l'entrega perquè el crucifiquin.

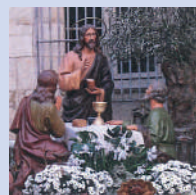

2 CONFRARIA DE SANT HONORAT

Pas de la Institució de l'Eucaristia

A l'últim sopar Jesús deixa el sagrament de l'Eucaristia als dotze apòstols representats aquí per sant Pere i sant Joan.

5 CONFRARIA DEL SILENCI

Pas de la Caiguda de Jesús

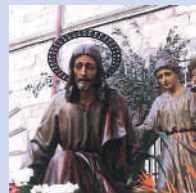
Jesús, portat pels soldats romans al Calvari, cau a terra extenuat pel dolor de la flagel·lació i el pes de la creu.

3 CONFRARIA DE SANT ISIDRE LLAURADOR I SANT GALDERIC

Pas de l'Oració de Jesús a l'Hort de Getsemaní

Jesús, agenollat en actitud d'oració, rep el consol de l'Àngel i li mostra el calze d'amargor de la Passió

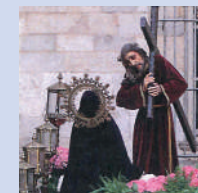

5 CONFRARIA DEL SILENCI

Pas de la trobada de Jesús amb la Mare de Déu

Jesús, cansat i abandonat per tots, rep el consol de trobar a la seva Mare.

6 CONFRARIA DE LA SANTA FAÇ

Pas de la trobada de Jesús amb la Verònica

Pujant al Calvari, ajudat pel bon Cirineu, Jesús deixa gravat el seu rostre al mantell de la Verònica que li ha eixugat la cara.

10 CONFRARIA DEL DAVALLAMENT

Pas del Davallament de Jesús

Josep d'Arimatea i Nicodem desclaven pietosament Jesús de la creu i l'entreguen a la seva Mare.

7 CONFRARIA DE LA PASSIÓ

Pas de l'Agonia de Jesucrist

Jesús clavat a la creu, segons els costums romans, es dirigeix a la seva Mare i al deixeble Joan.

11 CONGREGACIÓ DE LA MARE DE DÉU DELS DOLORS

Pas de la Dolorosa

A Maria, veient al seu Fill mort, se li compla la profecia de Simeó per la qual una espasa de dolor travessaria el seu cor.

8 ARXICONFRARIA DE LA PASSIÓ I MORT DE NOSTRE SENYOR JESUCRIST

Creu d'Improperis

Creu amb els objectes més rellevants de la Passió: escales de la crucifixió, la llança, la canya amb una esponja, etc.

12 CONFRARIA DEL SANT SEPULCRE

Pas dels Perfums

Les santes dones ajuden a amortallar el cos de Jesús amb un llençol i perfums, tal com era costum d'enterrar entre els jueus.

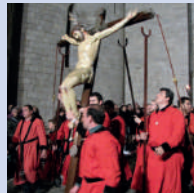

9 ARXICONFRARIA DE LA PURÍSSIMA SANG DE NOSTRE SENYOR JESUCRIST

Imatge de Jesús Crucificat

La figura de Jesús mort a la creu és el cim de la Passió i signe de redempció. És el centre de la nostra processó.

Pas del Sant Sepulcre

Jesús fou dipositat en un sepulcre nou, tallat en la roca i custodiat per uns guàrdies, d'on ressuscità al tercer dia

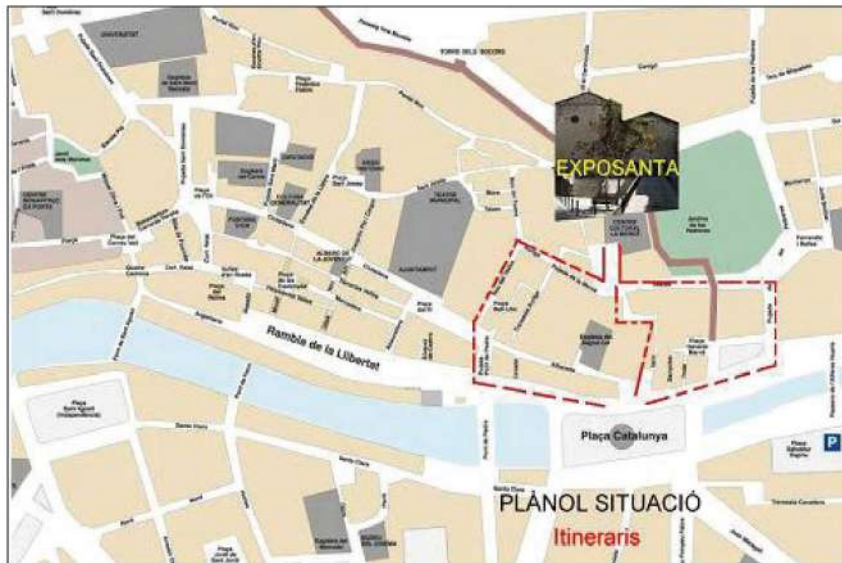

EXPOSANTA 2022

L'abril ens obre la porta
d'on té guardades les flors;
ha florit la tarongina
i les roses s'han desclòs.
Una rosa per a tu,
una rosa per a mi,
una rosa per al núvol
que ens ha regat el jardí.

RASPALL I JUANOLA, JOANA.
Serpentines de versos.
Barcelona: Abadía de Montserrat,
2003.

Arriba una nova Quaresma i amb ella, l'església dels Dolors de Girona obre les seves portes a la ciutat per mostrar-nos els seus tresors, per a oferir-nos la possibilitat d'endinsar-nos en la Setmana Santa. Un moment únic per admirar les imatges que ens expliquen, com si fos un catecisme, la Passió del Nostre Senyor. Aquells passos que, any rere any, surten pels carrers i, que amb molta devoció, son acompanyats per tots els confreres. Persones que decideixen manifestar la seva fe de manera pública, que volen compartir amb el món el seu llegat i, que volen continuar caminant junts cap a un món millor...

SETMANA SANTA GIRONA 2022 EXPOSANTA

LLOC

Església Mare de Déu
dels Dolors

del 9 al 14
d'abril

HORARI

Del 9 al 13
d'11h a 13.30h
i de 17h a 20h

El 14
d'11h a 13.30h

Més info:
www.confrariesdelsdolorsgirona.cat

PINS DE LES VESTES EDITADES

- 1 MANAIA
- 2 PORRER
- 3 CREU PROCESSIONAL
- 4 CONFRARE JESÚS I ELS NENS
- 5 CONFRARE SANT HONORAT
- 6 CONFRARE SANT ISIDRE LLAURADOR I SANT GALDERIC
- 7 CONFRARE JESÚS CRUCIFICAT
- 8 CONFRARE DEL SILENCI
- 9 CONFRARE DE LA SANTA FAÇ
- 10 CONFRARE DE LA PURÍSSIMA SANG
- 11 CONFRARE DE LA PASSIÓ I MORT
- 12 CONFARE DE LA PASSIÓ
- 13 CONFRARE DEL DAVALLAMENT
- 14 CONFRARE DELS DOLORS
- 15 CONFRARE DEL SANT SEPULCRE
- 16 GUÀRDIA NOBLE SANT SEPULCRE
- 17 ARREGLADOR GENERAL DE LA JUNTA DE CONFRARIES

Els beneficis de la venda es destinen a subvencionar els actes que s'organitzen. Es poden trobar a la Junta de Confraries, durant l'exposició dels Dolors o bé a través de cadascuna de les confraries. Moltes gràcies!

LA NOSTRA BOTIGA

RECORDS DE SETMANA SANTA

La Junta de Confraries de Girona disposa d'una sèrie d'objectes de record per a col·leccionista o regal, amb l'ànim de donar difusió, així com de popularitzar-los. Així mateix disposa de materials per a vestimenta de vestes, que figuren en aquestes imatges i que es poden adquirir durant la Setmana Santa a l'Exposanta de l'església dels Dolors del 9 al 14 d'abril. Horari matins d'11 a 13'30 / tardes de 17 a 20 h.

Dia 9 d'abril de 10 a 14 h, a la Rambla.

PORTES RESIDENCIALS

Faci que la porta del seu garatge no perjudiqui la imatge de la seva façana.

Podem lacar o anoditzar l'enrollable amb el mateix acabat que els seus tancaments d'alumini.

PORTES COMERCIALS

Adaptades a tot tipus d'imatge comercial. Tots els colors.

Som especialistes i treballem per empreses que es dediquen a l'execució d'obra "claus en mà" per a grans marques comercials.

De conformitat amb la norma EN 13241-1
"Puertas industriales, comerciales de garaje y portones"

PORTES METAL·LIQUES RIERA, S.L
Noves oficines : Carretera Sant Feliu de Guíxols 27
17004 GIRONA

Tel 972212255-972208288 Fax 972223617
info@portesriera.com-www.portesriera.com

Fleca
La Mola

c/ Baldiri Reixach, 30 baixos 1º · 17003 · Girona
M 688 893 781
flecalamola@hotmail.es

tot en
reparacions

TOT EN REPARACIONS

- material esportiu
- material ortopèdic
- tendes de càmping
 - tapisseria
 - marroquineria
- roba i complements

CÒPIES DE CLAUS

ACCESSORIS EN VENDA
COMANDAMENTS GARATGE

c/ Canonge Dorca, 47 - 17001 GIRONA
(Cantonada Güell) Zona Devesa
Tel./Fax 972 20 03 06

Material oficina i escolar
Servei a empreses i escoles

Manualitats - Segells

Fotocòpies

Enquadernacions

Plastificats

Tintes i tòners

Llibres (text i lectura)

Targetes visita - Flyers

Alfil.be Girona
C/ Mossén Baldiri Reixach, 26 Local B
17003 Girona
Tel. 872 081 569 - Mobil: 625 774 396
girona@alfil.be
girona1alfilbe@gmail.com

FITXES PEDAGÒGIQUES

Es poden descarregar a la web de la Junta de Confraries

Pas de l'Entrada Triomfant de Jesús a Jerusalem
(Confraria de Jesús i els Nens)

Jesús acompanyat dels discípuls i cavallers sobre una senyora i, banyat als nens i joves que el rebien amb palmes d'alegria.

www.juntadesconfrariesgirona.cat

Pas de la Institució de l'Eucaristia
(Confraria de St. Honorat)

A l'últim sopar Jesús obra el sagrament de l'Eucaristia als discípuls representats aquí per sant Pere i sant Joan.

www.juntadesconfrariesgirona.cat

Pas de l'Oració de Jesús a l'Hort de Getsemani
(Confraria de St. Isidre Llauredor i St. Galderic)

Jesús, agonitzat en sudor i sang, ve el consell de l'Àngel i li mostra a l'altre mi el calze d'amargor de la Passió.

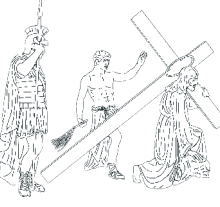
www.juntadesconfrariesgirona.cat

Pas de l'Ecce Homo
(Confraria de Jesús Crucificat)

Plat, governador romà de Judes. Tot i saber que Jesús era innocent, els l'entrega per tal de crucificar-lo.

www.juntadesconfrariesgirona.cat

Pas de la Caiguda de Jesús
(Confraria de Jesús Crucificat)

Jesús, portat pels soldats romans al Calvari, cau a terra estenuat pel dolor de la fagel·lació i el pas de la creu.

www.juntadesconfrariesgirona.cat

Pas de la trobada de Jesús amb la Mare de Déu
(Confraria del Silenci)

Jesús, venint i absoltament pur i sàlv, rep el consell de trobar a la seva Mare.

www.juntadesconfrariesgirona.cat

Pas de la trobada de Jesús amb la Verònica
(Confraria de la Sta. Fax)

Pujant al Calvari, ajudat pel bon Crístem, Jesús obra gravat al seu rostre al mentell de la Verònica que li ha enroscat la cara.

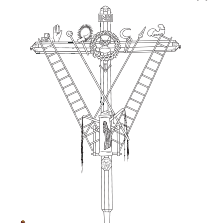
www.juntadesconfrariesgirona.cat

Pas de l'Agonia de Jesucrist
(Confraria de la Passió)

Jesús clivat a la creu, segons els costums romans, se dirigeix a la seva Mare al dret del Joan.

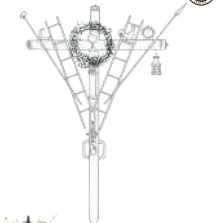
www.juntadesconfrariesgirona.cat

Creu d'Improperis
(Arxiconfraria de la Puríssima Sang de Nostra Senyora Jesucrist)

Creu amb els objectes més rellevants de la Passió: escales de la crucifixió, la llança, la canya amb una esporga, etc.

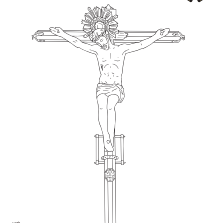
www.juntadesconfrariesgirona.cat

Creu d'Improperis
(Arxiconfraria de la Passió i Mort de Nostra Senyora Jesucrist)

Creu amb els objectes més rellevants de la Passió: escales de la crucifixió, la llança, la canya amb una esporga, etc.

www.juntadesconfrariesgirona.cat

Imatge de Jesús
(Arxiconfraria de la Puríssima Sang de Nostra Senyora Jesucrist)

La figura de Jesús mort a la creu és el símbol de la Passió i signe de redempció. És el centre de la nostra processó.

www.juntadesconfrariesgirona.cat

Imatge de Jesús
(Arxiconfraria de la Passió i Mort de Nostra Senyora Jesucrist)

La figura de Jesús mort a la creu és el símbol de la Passió i signe de redempció. És el centre de la nostra processó.

www.juntadesconfrariesgirona.cat

Pas del Devallament de Jesús
(Confraria del Devallament)

Josep d'Arimatea i Nicodem descobren plenament Jesús de la creu i l'entreguen a la seva Mare.

www.juntadesconfrariesgirona.cat

Pas de la Dolorosa
(Congregació de la Mare de Déu dels Dolors)

A Santa, veient al seu fill mort, se li conturba la profecia de Simó per la qual una esposa de dolor transpirava el seu cor.

www.juntadesconfrariesgirona.cat

Pas dels Perfums
(Confraria del Sant Sepulcre)

Les dones donen oïlives a aromatitzar el cos de Jesús amb un fènix i perfums, tal com ens contem a l'evangelis entre els joves.

www.juntadesconfrariesgirona.cat

Pas del Sant Sepulcre
(Confraria del Sant Sepulcre)

Jesús fou depositat en un sepulcre nou, tallat en la roca i custodiat per una guàrdia, d'on ressuscitò al tercer dia.

www.juntadesconfrariesgirona.cat

IMATGES EN EL RECORD

CRDI. Ajuntament de Girona
(Fons Narcís Sans Prats) Benedicció
de Rams i Processó al Passeig
Arqueològic. Anys 1968 al 1975

1973

1974

1974

1975

1975

COR DE L'EMPORDÀ

PROJECTE ANÒNIM

Creat fa quatre anys, Projecte Anònim interpreta repertori de polifonia sacra del renaixement i barroc, preferentment de compositors ibèrics i anglesos. El grup ha anat variant en la composició dels seus membres fins a consolidar-se amb sis veus, dues femenines [Montserrat Bertral i Alba Solés] i quatre masculines [Juanjo Grande, Xavier Mendoza, Jordi Tormo i Cosme Hugas].

El Cor de l'Empordà és un projecte artístic amb vocació de servei al territori i al país, projecte que neix per ser participatiu, inclusiu, pedagògic i solidari. Les grans obres musicals del repertori sacre del barroc, clàssic i romàntic amb els elements d'orquestra, gran cor i parts solistes, és l'itinerari que el cor s'ha marcat per al seu desenvolupament musical. La direcció i els integrants del cor són persones que provenen de diversos àmbits del món coral empordanès i gironí. Amb seu a Verges, el cor està integrat per 52 cantaires. Integren la seva direcció artística preparadors de veu, directors d'orquestra i cor amb una trajectòria i experiència contrastada. La preparació de les obres té una durada d'entre 6 mesos i un any. La junta del cor és qui governa l'activitat del cor i l'orquestra i pren les decisions estratègiques de cada projecte i és des d'on l'associació es vehicula en l'àmbit econòmic. El projecte que el Cor de l'Empordà va iniciar per a la temporada 2017-18 es resumeix en la preparació de catorze concerts del Rèquiem de Mozart amb gran èxit de públic i un molt bon resultat artístic. La temporada 2018-19 vàrem interpretar i estrenar a l'Espai Ter de Torroella de Montgrí el Messies de Händel, amb l'orquestra Simfonieta Barroca sota la direcció de Juanjo Grande. A partir del 2020-21 preparem, amb el cor Ciutat de Mataró, com a convidat, la Passió segons Sant Joan de J.S. Bach, obra que estrenem el pròxim 10 de juliol a l'Espai Ter de Torroella de Montgrí.

BANDA "LA LIRA" DE VILAFAMÉS

MARTÍN LLORENS GOZALBO

Expresident de la Banda "La Lira" de Vilafamés i actual president de la Federació de Societats Musicals de la Plana Alta (FSMCV)

"La vida sense música seria un complet error" és una de les cites més conegudes del famós músic i filòsof alemany Friedrich Nietzsche, i quanta raó tenia. En aquesta època festiva i fent ullada a aquests últims anys és quan ens n'adonem del valor i la importància de moltes coses. Una d'aquestes, la música.

La música és la que ens ha fet estar aquí, i es pot dir ràpid, però amb aquest ja són 25 els anys en que aquesta família musical ha viscut moments molt especials compartits amb tota la ciutat de Girona.

Durant tots aquests anys d'amistat, la nostra banda s'ha pogut nodrir de

noves experiències, aprendre de la cultura gironina i conèixer gent molt especial que ja forma part de la nostra agrupació. En definitiva, se'ns ha donat l'oportunitat de créixer com a societat musical. Tot açò gràcies a la bona acollida i amabilitat que hem rebut sempre per part dels gironins i gironines pel que no podem estar més agraïts.

Ja feia dos anys que se'ns havia privat de viure moments com els que la banda de música "La Lira" de Vilafamés ajuda a gaudir durant aquestes dates tant senyalades a Girona i per fi les condicions ens han permès de nou tornar a la nostra segona casa i fer sonar amb més il·lusió que mai, si cap, les notes musicals que a Girona sempre ens enamora.

CONCERT DE BANDA, 16 D'ABRIL A LES 12 h A LA PLAÇA INDEPENDÈNCIA

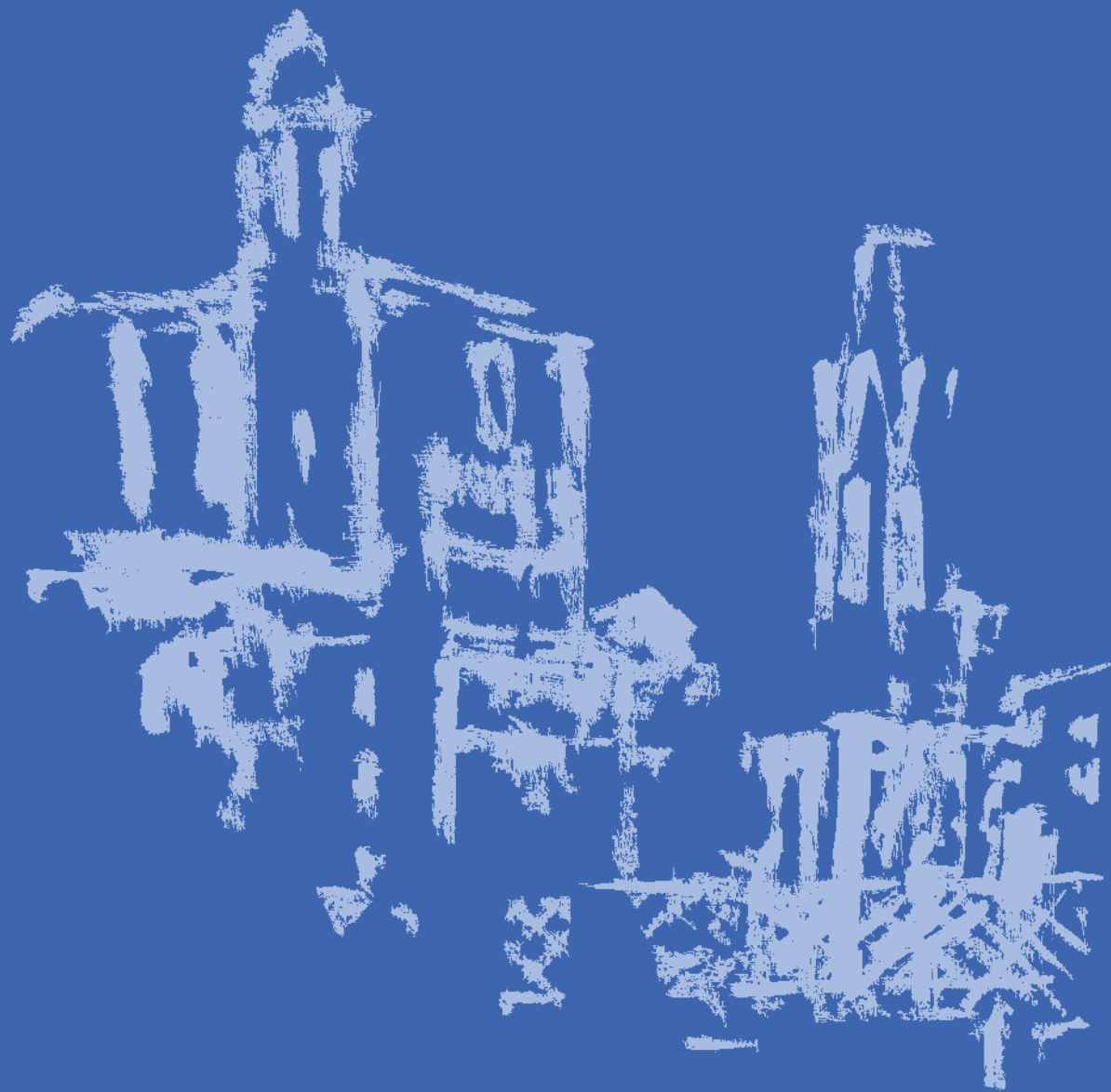
19 de Setembre, el Gran Dia

Girona 1809

www.defensoresgironahomenaje.org
Sala Ferran Agulló Vidal
pl. del Ví,3-B - Girona -

Ferran

SETMANA SANTA 2021

PREGÓ 2021

LA SETMANA SANTA A GIRONA: UNA MIRADA ESPERANÇADA AL MOMENT ACTUAL

P. BERNAT JULIOL, OSB

Abadia de Montserrat

INTRODUCCIÓ

El primer que hom es pregunta quan el conviden a fer un pregó és saber exactament què és un pregó. Hi ha altres gèneres literaris molt més coneguts i utilitzats, però, què s'espera d'un pregó i del seu pregoner? Segons el Diccionari de l'Institut d'Estudis Catalans, un pregó és una «publicació en veu alta per un pregoner o nunci, de noves que interessen als habitants d'una població». Amb aquest pregó, doncs, hom voldrà en primer lloc convidar a participar en els actes de la Setmana Santa gironina.

Però podem trobar encara un sentit més profund del pregó que respongui a les «noves que interessin als habitants d'una població». Ens pot ajudar la Setmana Santa a entendre el que està passant en el nostre món afectat per la pandèmia? Des de fa més d'un any que les nostres vides s'han vist trasbalsades, ens hem vist immersos en situacions que mai no ens haguéssim imaginat en els nostres temps. La malaltia, la incertesa, la por, s'han convertit en elements habituals en el nostre present.

Amb aquest pregó, però, hom voldria fer una lectura cristiana de l'actualitat i del darrer any que hem viscut a través dels dotze passos de la Processó del Sant Enterrament del Divendres Sant a Girona. En aquest sentit, s'apuntaran dotze mirades, dotze petites reflexions del que ens ha tocat viure aquests mesos a la llum dels misteris de la passió i la mort de Nostre Senyor Jesucrist.

1. Pas de l'entrada triomfant de Jesús a Jerusalem, de la Confraria de Jesús i els nens

En aquest pas, se'ns mostra Jesús que entra a la ciutat de Jerusalem i és aclamat amb palmes i palmons. És l'escena evangèlica que commemorem el Diumenge de Rams i que ens mostra un Jesús reconegut com a fill de David que camina vers l'acompliment de la seva missió en aquest món. L'entrada a Jerusalem implica deixar enrere la vida que Jesús havia dut fins aquell moment per tal d'iniciar el camí de la passió, la mort i la resurrecció.

També per a nosaltres, la pandèmia ha implicat un canvi respecte de la vida

que havíem dut fins al moment. Els darrers mesos ens han fet reflexionar sobre com era la vida que teníem fins ara. La veritat és que la nostra societat es pensava que dúiem una vida triomfal, que el progrés era imparable, que ja no era possible tornar enrere. Evidentment que en el món hi havia epidèmies però aquestes sempre passaven lluny, en països remots i que no tenien les comoditats de l'anomenat primer món.

La nostra societat no acceptava els límits, ni els personals ni els col·lectius. Però en realitat els límits formen part de la pròpia essència de les persones i de les coses: sense límits no seríem el que som. Hi ha aquí un problema de fons: ens creïem que ho podíem fer tot, que amb les nostres pròpies forces podríem aconseguir tot el que volguéssim. Hi havia una confiança excessivament triomfal en les nostres pròpies forces.

És aquest un neopelagianisme del segle XXI del qual ja ens parlava la Congregació per a la Doctrina de la Fe en el document *Placuit Deo* del 2018. La pandèmia, però, ens ha posat davant dels

nostres propis límits, ens ha fet confrontar amb la nostra debilitat. Els fets que hem viscut ens haurien de fer adonar que hi ha límits que no podem superar tots sols: ens hem d'obrir a la gràcia de Déu, necessitem Déu.

2. Pas de la institució de l'Eucaristia, de la Confraria de sant Honorat

En l'Última Cena, abans d'entregar-se personalment al Mont de les Oliveres, Jesús s'entrega als deixebles en la forma del pa i el vi. El Senyor no deixa sols els apòstols sinó que es queda al seu costat. L'Eucaristia esdevé així la penyora que Jesús va deixar a tota la humanitat i que el fa present en cada moment i en cada lloc. Jesús tampoc no ens deixa sols a nosaltres: camina dia rere dia al nostre costat, es fa solidari amb les nostres sofrències i les nostres necessitats.

Al llarg d'aquests mesos hem vist i hem viscut situacions dramàtiques a nivell

sanitari i també a nivell econòmic. L'activitat econòmica s'ha vist seriosament perjudicada: empreses tancades, acomiadaments, ERTOS... I segurament, el més greu està encara per venir: endeutament, fi de les carències, incertesa en relació amb el futur... Els que necessiten ajut ja no són els altres sinó que ara som també nosaltres.

Però, paral·lelament, la pandèmia també ha fet sortir el millor de molta gent. Hi ha tantes persones que més enllà de la seva feina s'han solidaritzat amb els sofrents de la nostra societat! Igual que Crist s'entregà als deixebles i caminà al seu costat, també ara hem vist tants testimonis de solidaritat i d'entrega al proïsme. Recordem només, entre tants, els professionals sanitaris, el personal de serveis, els preveres i religiosos.

L'Església ha fet camí al costat de molta gent necessitada i s'hi ha solidaritzat. Sovint es parla molt de l'Església en els

mitjans de comunicació i normalment el que es diu no sol ser precisament positiu. En canvi, la labor solidària de l'Església no és massa visible i més aviat queda oculta. La pandèmia ha mostrat com la comunitat cristiana ha sabut solidaritzar-se amb els altres i fer camí al seu costat.

3. Pas de l'oració de Jesús a l'Hort de Getsemani, de la Confraria de sant Isidre Llauredor i sant Galderic

Abans de ser capturat, Jesús se'n va a pregar tot sol a l'Hort de Getsemani. Allí s'enfronta amb les seves pròpies pors però sap superar-les i acceptar la voluntat amorosa del Pare. Aquesta solitud de Jesús a Getsemani ens evoca la solitud que hem viscut durant el darrer any: gent gran i no tan gran que s'ha hagut de quedar sola i tancada a casa seva durant dies, setmanes i mesos, o bé els malalts dels hospitals que no han pogut ser acompanyats pels seus familiars.

Aquesta solitud no només ha representat una solitud física sinó que ens ha posat davant una solitud encara més profunda, aquella que implicava haver de quedar-nos sols amb nosaltres mateixos. I això ens fa por. Blaise Pascal [segle XVII] ja deia en els seus *Pensaments* que: «La infelicitat de l'home es basa en una sola cosa: que és incapaç de quedar-se quiet a la seva habitació».

No sabem i no volem quedar-nos sols amb nosaltres mateixos. Ens hem acostumat massa al soroll exterior. Hem d'estar permanentment connectats, estressats, ocupats. No serà tot això una excusa per no quedar-nos sols amb

nosaltres mateixos? Quedar-se sol implica haver d'afrontar els propis «dimonis» i fer front a una lluita interior amb ells. Però la tradició patristica i monàstica ens ensenya que l'únic camí cap a Déu és el coneixement d'un mateix.

La pandèmia ens ha fet afrontar amb aquesta realitat que sovint volem defugir. Potser haurà estat una manera d'avançar en el nostre itinerari interior vers aquell que és el nostre origen i la nostra fi. Ens hem trobat amb nosaltres mateixos igual que ho hagué de fer Jesús en unes circumstàncies dramàtiques a l'Hort de Getsemaní.

4. Pas de l'Ecce homo, de la Confraria de Jesús Crucificat

Els pas de l'Ecce homo ens ensenya el moment en què Pilat entrega Jesús perquè aquest sigui crucificat. Però aquesta entrega va anar precedida d'una pregunta fonamental que Pilat fa a Jesús: «I què és la veritat?» [Jn 18, 38]. Pilat no vol reconèixer què o qui és la veritat, es renta les mans i entrega Jesús.

El món de la comunicació i de la informació ha estat cabdal durant la pandèmia. Ens hem vist arrossegats per un allau d'informacions, d'opinions, de tertúlies, de rodes de premsa etc. El cabal informatiu ha estat tan gran que fins i tot en alguns moments hem quedat saturats i ens ha estat necessari aïllar-nos, ni que fos temporalment, dels diferents mitjans de comunicació que tenim a les nostres llars.

No podem negar que darrere la informació hi batega també el tema de la

veritat. En general, tenim un gran problema amb la veritat: el relativisme. De vegades sembla que en el món de la informació no importa tant la veritat sinó els interessos que hi ha al darrere. Sovint la veritat queda subordinada al relativisme per tal d'afavorir uns interessos o altres. Malauradament ens solem trobar davant la dialèctica entre la informació i la desinformació.

Aquesta circumstància es veu agreujada encara més per la complexa estructura del món de la comunicació actual. La informació ja no ens arriba només «des de dalt», és a dir, a través de mitjans que han posat uns professionals a treballar-hi i que amb més perícia o menys han contrastat les seves afirmacions. El món de les xarxes socials ha obert unes possibilitats comunicatives enormes en què tothom pot comunicar al mateix nivell. On es contrasta, però, la informació?

El relativisme no és l'únic problema, la pandèmia també ens ha posat davant la tessitura de la transparència. Volem dir massa coses, volem dir-ho tot, però fins a quin punt això és necessari? El filòsof alemany d'origen coreà Byun-Chul Han, en la seva obra *La societat de la transparència* [2012], afirma: «A l'actual societat de la transparència li manca aquella llum divina que implica una tensió metafísica. La transparència està mancada de transcendència».

La pandèmia ens ha posat davant dels problemes del relativisme i de la transparència en el món de la comunicació. Però Crist ens recorda sempre el criteri

fonamental pel qual ens hem de guiar: la veritat.

5. Pas de la caiguda de Jesús, de la Confraria de Jesús Crucificat

Jesús, cau camí de la creu. Però malgrat això, malgrat saber que anava cap a la mort, es torna a aixecar. Jesús ens mostra aquí una actitud fonamental de la vida cristiana: tornar-se a aixecar sempre que caiguem. En els *Apotegmets dels pares del desert* [s. V], un jove li pregunta a un monjo ancià, què cal fer per ser monjo. L'ancià se'l mira i li diu: «Cada vegada que caiguis, torna't a aixecar». Per què? Perquè tenim esperança en el final del camí. Sabem que no caminem vers el no-res o bé cap al sense-sentit.

Al llarg d'aquest any hem tingut alts i baixos, amb onades pandèmiques han anat i han vingut. Quan ens ha semblat que anàvem millor i que tot estava tornant a la normalitat, hem tornat a caure. Això ha fet mal a molta gent. A nivell psicològic ens ha afectat molt més del que podria semblar a primera vista. I segurament les conseqüències duraran encara molt temps més.

Però com Jesús camí de la creu, també nosaltres hem de tenir confiança. També nosaltres hem de saber que al final del camí hi ha l'acompliment de les nostres esperances. Hem de caminar sempre amb confiança, malgrat les dificultats. Hem de tornar-nos a aixecar sempre. No tinguem por: el moment més fosc de la nit és just abans de l'aurora.

6. Pas de la trobada de Jesús amb la Mare de Déu, de la Confraria del silenci

L'any 2004 es va fer una pel·lícula sobre la passió de Crist, la va dirigir l'afamat Mel Gibson. Aquesta producció va tenir força repercussió a nivell social i els mitjans de comunicació se'n van fer ressò. És un film que, teològicament parlant, és força encertat i ofereix molts elements per a la reflexió.

En l'escena en què Jesús, camí de la creu, es troba amb la seva mare, la pel·lícula posa en boca de Jesús les següents paraules: «Mare, ja estic fent totes les coses noves». És aquesta una frase que prové del llibre de l'Apocalipsi: «I el qui seu al tron va afirmar: "Jo faig que tot sigui nou"» [21, 5]. Això significa que amb la seva passió, mort i resurrecció, Crist està fent ja totes les coses noves. És més, Crist és l'únic que pot fer-ho en tant que Fill de Déu fet home com nosaltres.

La vida només té sentit si hi posem els fonaments adequats i només Crist és la pedra que pot fonamentar la nostra casa. Les circumstàncies actuals, en les quals ens hem plantejat tantes coses de la nostra vida, ens han permès de fer-nos la pregunta de què és allò vertaderament important per a mi. És doncs una oportunitat per tornar a posar en el seu lloc les pedres basilars de la nostra existència.

El filòsof rus Vladimir Soloviov, en la seva obra *l'Anticrist* [1899-1900], desenvolupa la ficció d'un gran líder mundial que reunia totes les característiques d'un bon i gran mandatari. Això no obstant, va vo-

ler ocupar el lloc de Crist. Però només Crist pot ser el centre i fonament de la vida humana. Fins i tot l'aparença del bé, sinó prové del Crist, és totalment falsa i enganyosa.

7. Pas de la trobada de Jesús amb la Verònica, de la Confraria de la Santa Faç

Camí de la creu, la Verònica eixuga el rostre nafrat de Jesús i aquest queda imprès en la tela. És un passatge que no trobem en els textos evangèlics sinó que prové d'una antiga tradició de l'Església.

L'encontre amb el Crist ens transforma en icones del Senyor. Això vol dir que ens convertim en imatges que remetent a la transcendència divina. Quants cristians i quantes comunitats eclesial són vertaderes icones del Crist! Els darrers mesos hem tingut ocasió d'adonar-nos-en de manera especial. Sacerdots que desafiaven la malaltia per apropar-se als necessitats, religiosos i religioses que han treballat incansablement per ajudar en allò que fes més falta, laics i laiques compromesos que no s'ho han pensat dues vegades a l'hora d'implicar-se en projectes d'assistència social.

Però per altra banda, en la nostra societat també hi ha una exaltació de la pròpia imatge: aquella imatge que en comptes de remetre a la divinitat, remet a nosaltres mateixos. En comptes de la icona, estem ara davant de l'ídol. Els ídols no comuniquen res, són imatges mortes i estèrils. Tal i com diu el Salm 115 [113 B]: «Però els ídols d'ells són plata i or, / obra d'homes i res més: / tenen boca, però no parlen, / tenen ulls, però

no hi veuen, / orelles que no hi senten,
/ i nas que no olora; / les seves mans no
palpen, / els seus peus no caminen, / ni
té veu la seva gorja».

L'encontre amb la Verònica ens ensenya que per al cristià només té sentit ser icona i no pas ser ídol. La vida del cristià, tal i com s'ha vist d'una manera especial durant la pandèmia, consisteix en transparentar la misericòrdia de Déu i fer-la present enmig del nostre món.

8. Pas de l'agonia de Jesucrist, de la Confraria de la Passió

Jesús crucificat i Maria, la seva mare, al peu de la creu. És el moment agònic en què Jesús, tot citant el Salm 22 [21], llança un crit agònic que travessarà el temps i la història de tota la humanitat: «Déu meu, Déu meu, per què m'heu abandonat?». Jesús sent en primera persona la solitud i l'abandó.

També tots nosaltres, en algun moment de la nostra vida, ens hem pogut sentir abandonats: abandonats pels altres i, fins i tot, ens hem pogut sentir abandonats per Déu. Si el mateix Crist va sofrir aquesta experiència, nosaltres no estem exempts de passar pel mateix camí que ell va seguir. Una dada de la qual no s'ha parlat durant la pandèmia ha estat l'important augment que hi ha hagut dels suïcidis. Aquell qui decideix posar fi a la seva vida en aquest món és perquè s'ha sentit profundament abandonat.

Un dels teòlegs més importants del segle XX va voler endinsar-se en aquest gran misteri de l'abandó. Es tracta de Hans Urs von Balthasar en la seva obra

La Teologia dels tres dies [1969]. Va portar fins a l'extrem l'abandó de Jesús a la creu per part del Pare: Jesús és abandonat perquè quan va acceptar de carregar els pecats del món, ell mateix es va fer culpable d'aquests pecats. Així, Jesús experimenta dues morts: la mort física (la primera mort) i l'abandó del Pare (la segona mort).

Aquestes reflexions de von Balthasar són molt radicals i, fins i tot, criticables teològicament. Però tenen un objectiu molt clar. Volen ser una font d'esperança enmig de la foscor. Volen fer veure que fins i tot en la foscor més absoluta pot aparèixer l'esperança, o més encara, l'esperança més radical només pot sorgir de la foscor més radical. És d'aquesta manera que von Balthasar explica com es pot continuar tenint fe després de les grans calamitats humanes del segle XX, com les guerres mundials o l'extermini dels jueus als camps de concentració alemanys.

L'agonia de Crist a la creu ens ensenya, precisament, a viure amb esperança, a no sentir-nos abandonats per Déu en aquests moments complexos que estem vivint a causa de la Covid-19 i de totes les conseqüències negatives que ens ha portat.

9. Pas del davallament de Jesús, de la Confraria del Davallament

Després de la seva passió i mort en la creu, els romans autoritzen que Jesús sigui desclavat per tal de rebre sepultura. Josep d'Arimatea fa davallar de la creu el cos sense vida de Jesús. A partir d'aquell moment, res no tornarà a ser el mateix.

Des de l'inici de la pandèmia ens hem adonat que alguna cosa estava passant en les nostres vides que ens ha sotragat de soca-rel. Allò que sempre havíem donat per suposat, ara havia desaparegut. Aquelles coses que sostenien la nostra vida i que donaven sentit al dia a dia de la nostra existència, ara ja no estaven sempre al nostre abast. Els confinaments, especialment els més estrictes, ens havien privat de les relacions humanes amb el nostre pròxim: avis, pares, amics...

Aquests mesos ens hem adonat que potser fins ara no havíem donat prou valor a les coses importants de la vida. Ens hem qüestionat com havíem viscut fins al moment i ens hem proposat de dur una vida més virtuosa, prioritzant a partir d'ara els valors personals i socials que la pandèmia ens ha fet redescobrir. Ens hem proposat de sortir d'aquest moment difícil de la nostra història contemporània intentant ser millors persones i treballant per construir una societat millor.

De moment, sí que ja podem dir que un petit virus ha vençut l'enorme poder del diner. Si fa més d'un any ens haguessin dit que un virus paraltitzaria l'economia mundial, molt probablement no ens ho haguéssim pas cregut. Els interessos econòmics, totalment legítims, però de vegades moguts per un egoisme desbocat, no han pogut aturar l'avenç del virus. Potser aquest també és un signe de què alguna cosa està canviant.

En definitiva, així com el davallament de Jesús de la creu implica un abans i un després, la pandèmia també ens pot ajudar a replantejar-nos quins són els valors importants de la vida. Ens pot ajudar a adonar-nos que les coses intangibles i transcendents són fonamentals per donar sentit a la nostra existència i per ajudar-nos a ser feliços en aquest món.

Però, serem capaços de continuar en aquest camí? Quan la normalitat retorni en el nostre dia a dia, haurem après alguna cosa positiva de tot això? Confiam que sí, esperem ressorgir d'aquesta dificultat essent millors persones.

10. Pas de la Dolorosa, de la Congregació de la Mare de Déu dels dolors

Estem ara davant d'una de les imatges més colpidores dels passos de la Setmana Santa gironina: la mare de Jesús roman dolorosa i silenciosa tot contemplant el gran misteri de la mort del seu fill. És el plor d'una mare davant del tràgic destí del seu fill únic. És l'acompliment d'allò que, durant la joventut de Jesús, quan el portaren al temple per a ser presentat, Simeó digué a Maria: «Aquest infant serà motiu que a Israel

molts caiguin i molts d'altres s'aixequin; serà una senyera combatuda, i a tu mateixa una espasa et traspasarà l'ànima» [Lc 2, 34-35].

Això no obstant, malgrat el dolor, la mare de Jesús es manté ferma. Sap que allò que està passant la fa patir però també sap misteriosament que d'aquest dolor en sorgirà quelcom de bo.

Vivim en una societat on tendim a confondre les sensacions amb la moralitat: identifiquem allò que ens agrada amb allò que és bo i creiem que allò que no ens agrada és dolent. Però aquest és un criteri erroni. Quan la mare de Jesús roman dolorosa davant del cos mort del seu fill, es troba en una situació dramàtica, però també sap que de la mort del seu fill en sorgirà una nova esperança per a tota la humanitat. El criteri agradable/bo, desagradable/dolent, és un criteri engayós, que no ens permet viure la nostra vida amb profunditat.

Estem construïnt una societat basada excessivament en el sentimentalisme. Com que el sentimentalisme és estantís i fugisser, si hi associem el criteri moral, aquest també es converteix en volàtil. Davant de les dificultats, i ara n'estem vivint una d'important, cal ser perseverants. Perseverar no vol dir ser passius sinó continuar endavant pel camí que ens hem proposat, amb constància i sense defallir mai.

11. Pas dels perfums, de la confraria, Confraria del Sant Sepulcre

Aquest pas ens mostra l'escena en què les dones ajuden a amortallar el cos

de Jesús amb els llençols i els perfums, per tal de complir allò que manaven les prescripcions legals dels jueus.

Durant aquests mesos, les prescripcions legals han tingut un pes molt important en la regulació de les mesures necessàries per afrontar la pandèmia. Ha calgut fer un desplegament normatiu que ha anat des de l'estat d'alarma fins a decrets que reguessin les ajudes econòmiques o el preu de les mascaretes. Per altra banda, els jutjats i tribunals s'han vist en la tessitura d'haver de decidir sobre qüestions molt importants del nostre dia a dia relacionades amb les mesures per contenir la Covid-19.

En una societat com l'alemanya, que per motius històrics és tan sensible a les imposicions, la premsa ha estat en tot temps amatent per tal de vigilar que les prescripcions legals d'aquest període no vulneressin els drets personals i socials. És evident que la legislació excepcional que ha estat necessari desenvolupar a causa de la pandèmia implicava perills per a l'estat de dret.

És evident que calia prendre mesures legals. Però aquesta discussió també ens permet repensar els nostres sistemes democràtics. Quins límits es poden posar a la llibertat i a la justícia? Com cal conjugar correctament els interessos individuals i els interessos comunitaris? Tots aquests temes s'han posat sobre la taula en algun moment d'aquests darrers mesos i afecten el pacte de convivència que ens permet viure en societat.

Encara hi ha un tema més profund en discussió: quina és la relació entre moralitat i dret? Evidentment, aquesta no és una qüestió que es pugui circumscriure al període pandèmic però sí que al llarg dels darrers mesos la problemàtica s'ha posat més de manifest. Amb autors com el filòsof del dret americà Ronald Dworkin sembla que podem dir que no es pot parlar d'una separació absoluta entre els principis morals i el sistema jurídic.

12. Pas del Sant Sepulcre, de la Confraria del Sant Sepulcre

Jesús va ser col·locat dins d'un sepulcre. El sepulcre, doncs, ens evoca la mort. Fa un any que hem viscut amb la mort molt present en el nostre dia a dia. Quanta gent ha mort durant els darrers mesos? Quanta gent ha mort sola?

La pandèmia ens ha posat al davant d'una realitat que la nostra societat defuig: la mort. Sembla com si no la volguéssim veure. Segurament pensem que si no veiem la mort, aquesta potser no existirà. Però ens agradi o no ens agradi, la mort és una realitat i tothom haurà de morir. Segurament és l'única seguretat que ens dona la vida. Jesús mateix es feu un com nosaltres i tampoc no va poder defugir la mort.

Al costat de no voler ser conscients de la mort, la nostra societat també la frivolitza. Només cal que pensem en les pel·lícules o els videojocs: la mort és quelcom vulgaritzat i, fins i tot, ridiculitzat.

Però cal que afrontem que la mort forma part inexcusable de la vida. I no només això, sinó que la mort ens obre

a la transcendència: ens ensenya que hi ha límits que nosaltres sols no podem superar. Necessitem que el Déu transcendent vingui a ajudar-nos a passar a l'altra riba del llac de la vida.

Darrer pas i conclusió

Més enllà dels dotze passos que surten a la Processó del Sant Enterrament de Girona, i que hem resseguit anteriorment, podem encara imaginar que al final de tot n'hi ha un altre, el que dona sentit a tota la resta. És el pas del sepulcre buit: el pas de la resurrecció i de l'esperança. El sepulcre buit és la prova que Jesús ha ressuscitat. La darrera paraula no la tenen la creu i la mort sinó la resurrecció i la vida.

Tot el que hem viscut, per més dur que hagi estat, no és el final. Fins i tot en els moments més difícils hi ha l'esperança que ens dona el Crist Ressuscitat. Ell ens diu que no tinguem por, està sempre al nostre costat i mai no ens abandona.

La Setmana Santa, que hem exemplificat a través dels passos de la Processó del Sant Enterrament del Divendres Sant a Girona, ens dona la clau d'interpretació de la nostra vida personal i social. La nostra vida, llegida a la llum dels misteris de Jesús, és una vida d'esperança.

Un antic poeta grec, Antíloc, escrivia: «La guineu sap moltes coses, l'eríçó només en sap una, però és molt gran». El que estem vivint des de fa un any ens ha fet afrontar moltes situacions diverses i complicades. Segurament, els cristians només sabem una cosa, però és molt gran: malgrat totes les dificultats, Crist ens porta sempre l'esperança.

RECALL IMATGES 2021

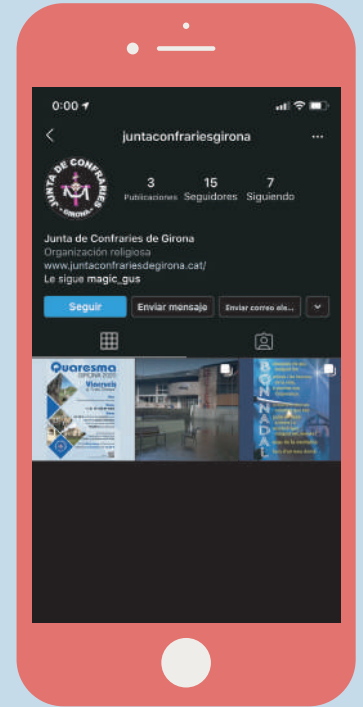

@juntaconfrariesgirona

ENS FEM
+ VISIBLES

SEGUEIX-NOS
A LES XARXES SOCIALS

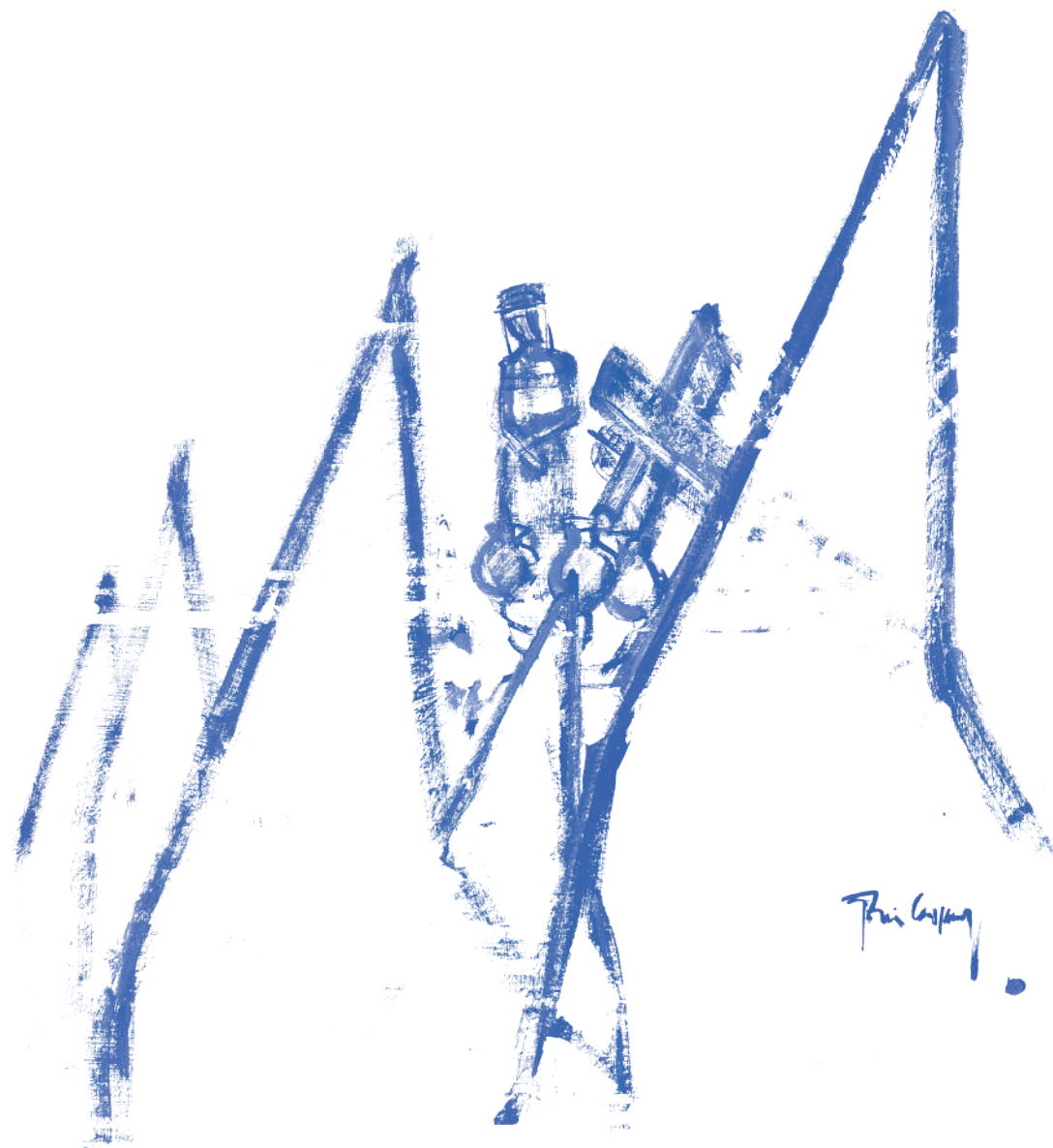

@JuntaConfraries

Junta Confraries Girona

LES NOSTRES CONFRARIES
PROGRAMA 2022

JUNTA DE CONFRARIES

JOAN BABURÉS

Consiliari de la Junta de Confraries

RECORDA'T, HOME, QUE ETS POLS...

Quan comencem a llegir la Bíblia, el primer llibre que ens trobem és el del Gènesi, paraula que significa origen. I efectivament les primeres planes del llibre sagrat ens proposen una narració sobre els orígens del món i de l'home. I és justament en aquest relat del començament del món on ja, podríem dir que prematurament, s'anuncia la fi: "Recorda't, home, que ets pols i que a la pols tornaràs" (Cf. Gn 3, 19).

Escric aquest comentari el capvespre del Dimecres de Cendra, quan encara sobre el meu cap puc notar la pols de la cendra, que m'ha estat imposada en la celebració litúrgica d'aquesta diada, que inicia la Quaresma.

El relat del Gènesi, al que abans al·ludia, refereix l'obra del Déu creador, que prenent pols i fang de terra, modela i crea la persona humana. I a qui, com també ja he dit, se li anuncia anticipadament que ha sortit de la pols i que a la pols retornarà. Claríssima al·lusió a la realitat inexorable de la mort, que a tots ens convertirà en pols i cendra.

Aquesta és la realitat, ben palpable per altra banda per tota persona humana. Una realitat que ens pot fer prendre el camí de la desesperació. Però, és així? Això, no té remei?

Aquí és on sorgeix una de les preguntes més fonamentals que es pot fer l'ésser humà: Tot acaba en el no-res?

I si mirem el camí de la humanitat, també ens trobem amb un fatalisme semblant. Semblaria que la humanitat sencera busca la felicitat, però no la troba. Acabem de sortir –encara que no del tot– de la pandèmia Covid i ja ens veiem embolicats en una guerra, que pot arribar a proporcions calamitoses per a tota la humanitat.

Però, de veritat no hi ha solució?

Sant Pau, a la seva carta als Romans, es fa una reflexió semblant. I ens dona una solució. Millor dir, assenjala la solució:

"Pobre de mi, que en soc, de dissortat! Aquest cos em porta a la mort. Qui me'n podrà alliberar? Donem gràcies a

Déu, per Jesucrist, el nostre Senyor: ell és qui ens allibera." (Rm 7,24-25).

Doncs, sí. Aquesta és la única resposta que de veritat ens pot omplir d'esperança. Jesús ens anuncia que la creació serà refeta. Hi ha una nova creació que ens porta a viure la vida de Déu. L'anunci de la resurrecció ens fa passar d'aquesta "vall de llàgrimes", que tan plàsticament mostra la imatge de la Dolorosa, a la joia pasqual del matí de la resurrecció, que també ens és mostrada significativament per les celebracions populars que envolten la festa de les festes, i que magníficament introdueix el Pregó de l'inici de la Vetlla Pasqual: "Oh nit, realment benaurada, que uneix el cel i la terra, nit en què l'home retroba Déu".

Així també ens ho fa saber l'evangelista san Joan, que ens transcriu aquestes paraules de Jesús, i que es fan realitat en la seva passió, mort i resurrecció: "Si el gra de blat, quan cau a la terra, no mor, queda ell tot sol, però si mor, dona molt de fruit." (Jn 12, 24). Això és la Pasqua: passar de la mort a la Vida.

CONFRARIA DEL SILENCI

MARIA PASCUA

Confrare del Silenci

PESSEBRE A LA CAPELLA DEL CALVARI

Durant l'any, a més a més de la gran logística que suposa la processó del Sant Enterrament, les confraries actuals tenen cada vegada més noves propostes i nous projectes, que s'afegeixen al seguit d'activitats que cadascuna fa de manera independent.

La Capella del Calvari, de la que s'encarrega la Junta de Confraries, està situada en un idíllic paratge molt proper a la ciutat. Ens agradaria que aquest espai tingués més presència i un ús més actiu que servís per a unir-nos com a comunitat Cristiana, compartint moments allà amb trobades i diferents activitats.

Volem que els gironins que voregen l'entorn o passen pel bosc, trobin un lloc d'acolliment on s'hi vegi vida i es respiri dinamisme. Hi ha molts conciutadans

que s'acosten per resar o deixar-hi flors. I sovint fan l'esmorzar o el berenar a la porta de la capella, preguntant-se com és que sempre està tancada... Van sorgir alguns projectes el curs passat, però a causa de la pandèmia no es van poder portar a terme. Teníem molta il·lusió per fer-hi un pessebre que anés des del 6 de desembre, dia de la festa que se celebra la Concepció de Maria (com marca la tradició), fins al 2 de febrer, dia de la Candelera, en que commemorem la Presentació de Jesús al temple.

Finalment, aquest any s'ha pogut fer aquest pessebre que es va anar preparant en dies anteriors repartint el material en dues confraries, la de Passió i la del Silenci. Es va pujar el material

adequat per a fer un senzill naixement: teles, suro, palla, branques... Feia goig de veure'l acabat amb tots els detalls de com podia ser la cova de Betlem!

El temps ens va acompanyar i, a la vetllada es van afegir membres d'altres confraries que, amb el Sr. Xavier Oliver amb la guitarra, els nens i familiars seguint els cançoners, vàrem cantar nades, per acabar amb un dinar de germanor amb coca i vi dolç. Va ser tota una festa i tenim moltes ganes de tornar-hi el proper Nadal.

Sabem que ha tingut diferents visites, que han rebut aquesta iniciativa amb sorpresa i expectació. N'estem molt contents, i hi tornarem el proper any amb noves idees, noves figures i, molta més participació de nous confreres...

CONFRARIA DEL DAVALLAMENT

ROSA MARIA ALSINA I LLUÍS FORMIGA

Confreres del Davallament

EL RETRONAR DEL COMBAT

conseqüències de la COVID persistent. El personal mèdic ha estat l'àngel de la guarda fet carn per a tants i tantes que han estat aïllats en hospitals.

Mentre Occident va aixecant el cap, poc a poc, en aquests mesos de davallada de la pandèmia, esclata l'Est d'Europa en un dolor sagnant. Famílies senceres, o mares amb nens petits que fugen embolcallats del fred i de les bombes que pretenen conquerir Ucraïna, mentre l'exèrcit i els civils procuren frenar-les i defensar les seves llars. Silencis només interromputs per les veus del dolor o pels terribles sorolls de l'avenç de la guerra. Ucraïna ara mateix pateix per abastir d'aliment i d'escalfor als més grans i petits, sempre els més vulnerables. En tota pandèmia, els més vulnerables sempre són les grans víctimes. Un autèntic calvari.

La majoria dels nostres carrers segueixen dia a dia una normalitat que contrasta amb les imatges que arriben d'Ucraïna. Comencem la Quaresma, temps litúrgic que per als creients és

de reflexió, d'oferiment, i de profunda preparació espiritual per la Pasqua. Dejuni i abstinència. Del dimecres de Cendra a la Llum de la Pasqua de Resurrecció. En aquesta Quaresma que hauríem pogut mirar de forma optimista per la millora de la situació sanitària, ens ha arribat una realitat nova i molt cruenta, que ens marcarà una nova definició de la paraula sacrifici. El nostre dejuni voluntari i en oferiment, alineat amb el dejuni obligatori de tants germans trets violentament de casa seva, en una altra repetició del patiment dels innocents.

Amb aquestes circumstàncies, l'Església ens proposa de nou mirar la nostra relació amb el Misteri. A fer memòria de tot allò que és un regal d'un Altre; els fills, els amics, la família. Fixant-nos especialment en els ulls dels nens i nenes ucraïnesos que han de fugir de casa seva, preguem perquè també ells puguin tornar a viure en el bé i en la pau, i que aquest Bé no ens desempari mai a cap de nosaltres.

Occident va sortint, poc a poc, dels darrers dos anys més complexos que es recorden. La pandèmia de la COVID-19, de la que avui ja sembla que comencem a sortir, malgrat que potser encara ens guarda alguna sorpresa poc agradable, ens ha canviat la vida durant mesos. Ens hem acostumat a llegir l'estat d'ànim dels nostres companys de feina només mirant als ulls, a promoure les activitats a l'aire lliure per minimitzar contagis i a fer malabars per quedar-nos a casa quan ha estat necessari per a complir amb les quarantenes preceptives. Hem observat amb por la salut dels nostres grans i de la gent més vulnerable. Hem perdut avis i àvies, hem pregat per aquells ingressats greus, i encara ens fan patir aquells que després de mesos pateixen les

CONFRARIA DE JESÚS CRUCIFICAT MANAIES DE GIRONA

XAVIER SERRA I SAMBOLA

President

EN QUIN MON VIVIM

I passat dos anys d'una situació excepcional, com a mínim per a la nostres generacions, on hem viscut un confinament per primera vegada a la nostra vida, hem hagut d'afrontar el tancament dels negocis amb la dificultat econòmica que això suposa, també el distanciament dels nostres essers estimats per protegir-los d'un possible contagi que hagués estat letal o la impossibilitat de socialitzar en molts aspectes, entre d'altres la celebració dels actes de Setmana Santa amb normalitat.

Be, doncs sembla que no n'hem tingut prou. Quan pensàvem que començàvem a tornar a una "relativa" normalitat, fa 15 dies ens impacta una notícia, l'esclat d'un conflicte bèl·lic al cor d'Europa. Aquest fet m'ha portat a fer tota una sèrie de reflexions sobre a quin mon vivim, quin mon volem, sobre si es o no possible aconseguir-ho, o si hem de resignar-nos a una realitat que no volem.

En cap moment entraré en les raons, o l'origen dels conflictes ja que això seria motiu d'una altre escrit i segurament en un foro diferent, tant sols vull reflexionar sobre quina posició prenem davant les seves conseqüències.

En primer lloc m'agradaria meditar sobre per que ho veiem de forma diferent en funció dels kilòmetres que ens separen del lloc on es produeix.

Conflictes bèl·lics, que afecten a la població civil n'hi ha a tot el món i de forma permanent, en canvi no sobre tots s'hi posa la mateixa atenció.

Hi ha conflictes que tenen conseqüències tant dramàtiques per la població civil, com els que porten a que des de fa anys prop d'un milió i mig de persones viuen en diferents camps de refugiats a la Franja de Gaza. El de Jabalia es va assentar l'any 1948.

Però n'hi ha d'altres en d'altres zones del món, com per exemple el de Kutupalong-Balukhali que acull entre 600.000 i 900.000 persones en funció de les fonts consultades.

En definitiva, mes de 65 milions de persones viuen en camps de refugiats al llarg del món, el que significa 65 milions de vides trencades, famílies separades, somnis perduts...

En canvi molts d'ells ja son invisible per a nosaltres, o els hem normalitzat.

També pensar en com deixem de tenir-ho present quan aquestes situacions

es perllonguen en el temps, o ens deixen d'afectar directament.

Desgraciadament aquestes situacions apareixen en el focus mediàtic i son d'interès nomes durant el període que els mitjans de comunicació ens els posen al davant.

El pas del temps els van apagant als nostres ulls, i deixen d'existir per a la majoria de nosaltres.

Un clar exemple es la situació que fa pocs mesos es va produir a l'Afganistan. El conflicte va estar present a totes hores en programes de radio i televisió, hi havia constants actuacions per a poder "rescatar" persones d'un entorn perillós per a ells, però quan tot això va acabar no n'hem tornat a sentir a parlar mes.

Han deixat d'haver-hi persones en perill?. S'han deixat de vulnerar drets com la llibertat d'expressió, associació, i reunió, la llibertat sexual, o a l'educació generalitzada, o els drets dels infants i les dones?.

Nosaltres, ja ho hem aparcat, i hem girat la nostra mirada cap a un altre horitzó.

Un altre element sobre el que recapacitar, es la forma tant diferent com actuen

els ciutadans de forma individualitzada o coordinats en petits grups i associacions, i com ho fan els dirigents polítics.

Aquests dies estem veient com persones individuals han agafat el seu vehicle i han fet milers de kilòmetres per a situar-se a la frontera i poder oferir transport a qui fuig per anar on els demanin.

També a les poblacions limítrofes amb Ucraïna, els seus habitants mostren rètols oferint allotjament en funció de la seva disponibilitat.

A milers de kilòmetres del conflicte, per exemple a les nostres contrades, s'organitzen recollides de material, aliments, joguines, etc.

Tota aquesta mobilització està organitzada per la població civil, mentre que per part dels nostres dirigents només es fan declaracions i fins i tot quan decideixen actuar facilitant armament per

que la població es pugui defensar, ho fan deixant-lo a la frontera, i sembla com si ho fessin per que no sigui que algú digui que s'hi ha posat i ens pugui esquitjar.

Doncs bé, Putin ja ha avisat que considera com una declaració de guerra, les sancions econòmiques que s'han imposat. Veurem com es desenvolupa tot plegat.

Pel que fa a l'acolliment dels qui fugen sembla que hi a un bon posicionament, però no hem d'oblidar les discussions que havia sobre qui acollia i en quin volum en el darrer episodi amb els refugiats sirians.

La guerra es sinònim de mort i de destrucció i a voltes acaba essent un número que malgrat entenem i ens colpeix, fa que acte seguit continuem amb les nostres vides.

Segurament es un mecanisme que no sé si definir com de supervivència o de cinisme, ja que tenir avui mes d'un milió i mig de persones que ja han fugit d'Ucraïna no ens pot deixar indiferents, com no ens poden deixar indiferents imatges com la d'un infant de 18 mesos mort als braços del seu pare a Mariúpol. La foto d'en Kirill, que així es deia, ens recorda la d'un altre infant, l'Aylan a les platges turques en l'anterior gran crisi de refugiats, la de Síria.

Esperem que el pas del temps, no faci que com en altres ocasions normalitzem una situació que per la seva crueltat ens hauria de fer reaccionar i exigir dels nostres dirigents, no solament una solució immediata, sinó les mesures de prevenció necessàries per que aquests esdeveniments no es vagi produint cíclicament.

CONFRARIA DE JESÚS I ELS NENS

XAVIER FELIPE CUYÁS

Vocal de joves de la Junta de la Confraria de Jesús i els Nens

Molt Bona Gent...

Ja farà una pila d'anys que participo a la Processó Del Divendres Sant. Als anys 80, sortia amb la Confraria del Sant Sepulcre, amb la meva família [germans]. Sortir com a Confrare era ja una fita important dins la Setmana Santa, una activitat que em feia viure el que és la Setmana Santa, com a cristià, però també com a Gironí. Era una de les poques costums que manteníem

viva. Alguns confreres, fent memòria del que significava la processó, anaven descalços i amb cadenes.

Com tantes coses a la nostra cultura, la realització d'activitats penitencials, de penediment per les coses mal fetes [pecats], seguia omplint la nostra ciutat. De la mateixa manera que l'ajut econòmic a edificació de catedrals, i d'hospitals per pobres, la presència discreta en la processó [amb la

cara tapada], permetia fer un sacrifici de reparació davant Déu, dels actes d'egoisme o supèrbia que tots fem. També hi havia gent que complia vots, promeses a Déu a canvi de la participació a la Processó, o de la visita a una ermita de la Mare de Déu.

Per circumstàncies diverses, just després vaig passar a participar en la Confraria de Jesús i els Nens. La Confraria no només surt per la processó,

sinó que ha anat creant, amb els anys i molt poc a poc, una comunitat de famílies que participen en diferents activitats: juvenils i infantils (rutes a peu, convivències, colònies, en diferents moments de l'any), excursions en família, elaboració d'una catifa de flors pel Corpus, trobada amb persones d'Hondures per celebrar la festivitats de la Verge de Suyapa, festa de la família, etc. En aquestes activitats, fem caliu i propiciem l'amistat i els vincles personals, al mateix temps que ens formem com a cristians i gaudim de la natura.

Reflexionant, ara ja seran uns 40 anys de participació, i quan vaig a la Catedral, just abans de que comenci la Processó, i em trobo tantes persones que

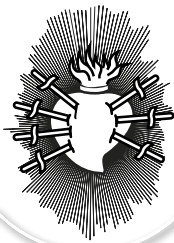
segueixen participant en aquesta activitat, m'omple de joia. Em trobo molts adults que conec, alguns ja d'edat avançada, que podrien tirar la tovallo-la, i dir que ja no tenen l'edat per estar drets durant tres hores. També em trobo amb molt de jovent, molts fills d'aquells confreres dels anys 80.

Tot molt bona gent!. Gent de parròquies, gent no practicant però plena d'ideals, gent amb capacitat de dedicar temps als altres, gent amb compromís, amb capacitat d'agafar el relleu de la cultura i de la fe, al nostre país. No per diversió, com podríem trobar en altres activitats culturals (carnavals), sinó per fer de testimonis d'uns valors preciosos, heretats dels nostres avantpassats. Un voler presentar a Je-

sús com a referent del comportament personal, i de l'estimació cap als altres. Sentir que ara, més que mai, Jesús te per a tothom, un missatge de pau profunda, i que, al menys durant una estona d'un dia, moltes persones atregades pel dia a dia, podran preguntar-se, què va dir o fer aquest Fuster de fa 2.000 anys.

Bona gent, gent altruista, gent que renuncia a anar de vacances per fer de testimonis sense protagonismes, sense premis. Per honorar a tantes persones que ens han precedit, per a presentar una altra opció, un altre punt de vista, una connexió amb les nostres arrels, un moment de silenci en un mon bulliciós, frenètic. Llarga vida a la Processó de Divendres Sant de Girona!.

CONGREGACIÓ DELS DOLORS

FRANCESC CAYUELA LÓPEZ

President de la Congregació de la Mare de Déu dels Dolors de Girona

DEU ANYS DE LA FINALITZACIÓ DEL PROJECTE DE RESTAURACIÓ DELS QUADRES DELS DOLORS

El proper mes d'octubre farà deu que es van presentar, a l'església dels Dolors, els dos darrers quadres restaurats: *El Camí del Calvari* [quart Dolor de la "Corona Dolorosa"] i *La Crucifixió de Crist* [cinquè Dolor]. Ens fa estar alegres i orgullosos de la feina feta, poder celebrar els deu anys dels quadres de la nostra església. L'acte de l'octubre del 2012 va ser presidit pel director general de Patrimoni Cultural de la Generalitat de Catalunya aleshores, Sr. Joan Pluma; el vicepresident de la Diputació de Girona en aquell moment, Sr. Xavier Soy; el bisbe de Girona, Mons. Francesc Pardo i l'alcalde de la ciutat l'any 2012, Sr. Carles Puigdemont. A l'acte també van assistir-hi unes dues-centes persones representants del món polític, cultural i social de Girona, així com membres de les diferents confraries de la ciutat.

Amb aquella presentació es donà per finalitzat el procés que es va iniciar l'any 1998 per la presidenta de la Congregació, Sra. Maria Josep Cayuela, amb la restauració del quadre *La Fugida a Egipte* [segon Dolor], que es va presentar l'any 2000. Després d'un període de temps, el 2007 es va reprendre el projecte amb l'obra *Jesús entre els Doctors*

[primer Dolor]. L'any següent es va restaurar *La Presentació de Jesús al Temple* [tercer Dolor]. I el 2010 es va presentar *L'Enterrament de Crist* [sisè Dolor].

Les sis teles van ser estudiades en el seu vessant tècnic, artístic i històric pels tècnics del Centre de Restauració de Béns Mobles de Catalunya [CRBMC] del Departament de Cultura de la Generalitat de Catalunya i pel professor i doctor en Història de l'Art de la Universitat de Girona, Francesc Miralpeix, que després de diversos estudis i recerques va revelar que l'autoria d'aquestes obres no correspon, com s'havia atribuït, a Joan Carles Panyó, sinó que correspon al pintor Marià Colomer i Parés [Vic, 1743-1831].

Les obres de les quals parlem van ser realitzades a principis del segle XIX. La tècnica pictòrica emprada és pintura a l'oli sobre tela i les dimensions de totes elles són de 4,60 metres d'amplada x 3,60 metres d'alçada. Abans de la restauració portada a terme al CRBMC de l'obra *El gran dia de Girona*, els quadres més grans que s'havien restaurat en aquest centre eren els esmentats anteriorment. Val a dir que, abans de la restauració, el seu estat era molt la-

mentable a causa de les vicissituds provocades pel pas del temps: Guerra del Francès, incendis, Guerra Civil, etc. Ara, els sis quadres estant situats als laterals de la nau central de l'església de la Mare de Déu dels Dolors de Girona.

En el seu vessant religiós, el significat d'aquests quadres rau en el fet de formar part del Misteri dels Set Dolors de la Mare de Déu, juntament amb l'escultura *La Pietat* ubicada a l'altar major de l'església dels Dolors de Girona.

Aquest projecte de restauració va arribar a bon port gràcies a moltes ajudes i col·laboracions. Cal destacar el finançament d'aquestes restauracions i obres de millora a l'església de l'Ajuntament de Girona, el Departament de Cultura de la Generalitat de Catalunya i la Diputació de Girona, així com la participació desinteressada de moltes empreses, particulars, voluntaris i congregants. També cal posar en relleu la gran tasca desenvolupada pels tècnics restauradors del Centre de Restauració de Béns Mobles de Catalunya. En aquest moment i des de fa deu anys, totes aquestes obres es poden visitar a l'església i són part del patrimoni cultural de Girona.

1

2

3

4

QUADRES DOLORS

- 1r Dolor. Presentació al temple
- 2n Dolor. Fugida a Egipte
- 3r Dolor. Jesús entre els doctors
- 4t Dolor. Camí del Calvari
- 5è Dolor. Crucifixió
- 7è Dolor. L'Enterrament de Crist

5

6

CORPUS 2021

Prat Sàbat
A D V O C A T S

La tranquil·litat pels nostres clients

Plaça Poeta Marquina, 2, principal · Girona
www.pratsabat.com · info@pratsabat.com
972 218 200

Segueix-nos!

400 m
DE BOTIGA!!

TEIXITS
Agell

gratuit
c/ Josep Ma Segarra

PATCHWORK TEIXITS MERCERIA FILS LLANES PUNT DE CREU
ALTA COSTURA CORTINES CATIFES TAPISSERIA DECORACIÓ
ESTELADES SENYERES ARTICLES SOBIRANISTES REGALS
LLENÇOLS NÒRDICS PROTECTORS SOMNIERS I MATALASSOS

de Salt a tot Catalunya!

www.teixitsagell.com

C/ Major, 7 SALT T. 972 231 372

QUERA
1887

C. Argenteria, 22 · Girona
Tel. 972 20 46 90
www.quera.es

des de 1875

CASA PIJAUME

*Espardenyes, sabates per plantilles i
amples especials*

Celebrem 140 anys !!!

Rambla Llibertat, 9 Tel: 972208201
Rambla Llibertat, 13 Tel: 972200829
17004 GIRONA
casapijaume@hotmail.com

COL·LABORACIONES PROGRAMA 2022

ADORACIÓ DE LA CREU EN PANDÈMIA

JOSEP MARIA NOGUÉ REGÀS

Cap de la Comissió de Veneració de la Creu

PRELIMINARS

Als inicis del 2021 la pandèmia de la Covid19 seguia ben viva. Calia començar a pensar amb la propera Setmana Santa perquè tots els preparatius requereixen molt temps, molts tràmits, moltes reunions i la participació de moltes persones. Teniem ben present que la Setmana Santa 2020, que havíem deixat en terra, s'havia quedat sense actes. Només va ser possible iniciar els via-crucis, però van haver-se de suspendre després de dues edicions. Tot suspès, cap acte del nostre tradicional programa va poder-se dur a terme. Després de tants anys de processons, el Divendres Sant es quedava sense la Processó del Sant Enterrament.

Des de la Junta de Confraries teníem molt clar que tornar a suspendre la Processó del Divendres Sant podia comportar uns efectes que no desitjàvem: dos anys seguits sense processó dificultaria arrancar de nou, una vegada superada la pandèmia. Les tradicions es mantenen amb la reiteració, la periodicitat regular, la integració en els hàbits i costums per a aquell determinat temps de l'any...

A més, a tots ens convenia sentir que avançàvem cap a una nova normalitat on, amb prudència, es podien fer moltes coses.

En aquest context, alguns vam començar a defensar amb intensitat la idea de preparar una processó per al Divendres Sant, amb moltes restriccions, però que pogués anunciar-se com a processó i que ajudés a anar recuperant els ànims i la il·lusió de les confraries; sense públic, amb un recorregut curt, amb la complicitat de la televisió.... Es van iniciar els contactes amb el Sr Bisbe i amb l'Ajuntament. La resposta va ser positiva, però no es considerava encertat parlar de processó i calia aplicar molt bé totes les mesures de prevenció de la Covid19.

Després de diverses converses i reunions, es va acordar substituir la Processó del Sant Enterrament del Divendres Sant de 2021 per un Acte de Veneració de la Creu, que es faria el Divendres Sant, a l'escalinata de la Catedral. S'havia de crear una comissió per dissenyar, planificar i executar aquest acte. El President de la Junta de Confraries me'n va

fer responsable: volia que convoqués la comissió i en fos el cap.

LA PREPARACIÓ

Ben aviat es va crear la comissió, amb alguns representants de la Junta de Confraries i una persona molt vinculada a la Catedral. Després de diverses reunions presencials a la rectoria de sant Feliu i d'altres online, vam dissenyar un acte que pogués realitzar-se amb un tancament perimetral de l'entorn de la Catedral. D'aquesta manera quedava una àrea sense públic, amb accés restringit als participants acreditats, amb un control efectuat pels arrenjadors de la Junta de Confraries, amb el suport dels voluntaris de Protecció Civil de Girona i de la Policia Municipal. L'acte tindria tres àmbits: l'interior de la Catedral, la Pujada de la Catedral i l'escalinata, que seria l'escenari principal i objecte de la retransmissió per part de Televisió de Girona.

Cada Confraria havia de designar sis representants. Els Manaies també havien de designar la part del Maniple que hi participaria, amb una presència parcial tant de la Banda com de la resta del

Maniple. Es concretava la participació d'una representació de la Capella Polifònica de Girona.

A partir d'uns plànols de l'escalinata i amb mesures preses in situ, vam determinar la situació de totes les persones participants, per poder garantir les distàncies que exigia la prevenció de la Covid19. De manera semblant, vam preveure l'afectació a l'interior de la Seu gironina i com havia d'anar el desplaçament des de l'interior de la Catedral fins el peu de l'Escalinata.

Tot havia de quedar marcat i senyalitzat amb cartells, punts de guix, cintes, espelmes...perquè tothom es situés en el lloc determinat prèviament i quedés ben garantida la solemnitat, la prevenció de contagis, la devoció i l'elegància plàstica de l'esdeveniment, en un ambient de pietat.

INTERIOR DE LA CATEDRAL.

El Divendres Sant a la tarda, just després de la Celebració Litúrgica de la Catedral, les persones amb acreditació anaven

accedint a l'àrea tancada i sense públic que s'havia definit al voltant de la Catedral, a través dels controls habilitats al capdamunt del carrer de la Força, al Portal de Sobreportes o bé el de la Plaça de la Catedral, davant del Museu d'Art. Els Manaies anaven cap a Sant Lluç, la Capella Polifònica cap a davant de la Casa Pastors i, tots els altres, poc a poc entraven a la Catedral i se situaven a la zona prevista per als representants de cadascuna de les dotze confraries gironines. Es posaven la vesta i s'ordenaven en els bancs assenyalats. Tot estava a punt per iniciar la primera part de l'Acte de Veneració de la Creu, la part de més recolliment, la més reservada. Poca gent dins la gran nau de la Catedral. Sense públic, sense càmeres. Exclusivament els participants a l'acte. Un grup ben reduït, en un clima de pregària. Era Divendres Sant! Els confreres ocupaven els bancs, agrupats per confraries i respectant les distàncies recomanades. Després de donar-los la benvinguda i les darreres recomanacions, vaig donar la paraula al President de la Junta de Confraries i, tot

seguit, el Bisbe va fer la seva reflexió i va convidar-nos a tots a una pregària conjunta. Després d'uns moments de silenci, començava la discreta processó de sortida de la Catedral.

"PROCESSÓ"

No podíem parlar de processó perquè havien quedat totes suspeses per la prevenció de la Covid19, però no va costar gaire ajudar a entendre que, si bé l'acte principal era estàtic a l'escalinata de la Catedral, amb els Manaies i els representants de les dotze confraries amb les vestes i penons respectius, calia arribar-hi d'alguna manera, i havia de fer-se amb dignitat.

Els Manaies sortien de Sant Lluç i formaven al carrer dels Manaies, paral·lels a un lateral de l'escalinata.

Els representants de les confraries sortien en fila, ordenadament, de la Catedral, precedits pel seu penó, en el mateix ordre que van a la processó del Sant Enterrament. Tots portaven un llantió a la mà. La percepció de tots

els participants era que estaven en una processó, però sense públic, amb pocs participants i amb distàncies ben cuidades. Malgrat no haver-hi cap espectador, es feia tot amb solemnitat, ordre acurat, recolliment, pietat i respecte. Va ser una molt bona experiència per a tots els privilegiats participants.

LA VENERACIÓ DE LA CREU

A les 8 del vespre, en punt, mentre les confraries ja havien sortit per la Porta dels Apòstols i anaven omplint la Pujada de la Catedral, s'obria solemnement la porta principal de la Catedral i s'iniciava l'Acte de la Veneració de la Creu, retransmès amb excel·lència per Televisió de Girona. Encara és possible veure'l a <https://youtu.be/51n8LS4r17o>

El Sr. Bisbe davant la façana, acompanyat pel President i el Consiliari de la Junta de Confraries, el seu secretari i un servidor, per presentar l'acte. L'escalinata ben buida, il·luminada amb desenes d'espelmes, els Manaies formats al carrer lateral esquerra i les Confraries al lateral dret. La Capella Polifònica just al peu, davant la Casa Pastors, amb la imatge de Crist Crucificat alçada pels portants de la Passió i Mort.....tot a punt per començar.

Després de les paraules inicials, la Capella Polifònica interpretà el Popule Meus. La Banda dels Manaies inicien la pujada a l'escalinata i quan arriben a dalt de tot, van pujant els representants del Maniple, per anar-se col·locant als diversos esglaons, guardant una distància més gran del que era habitual. Tot seguit, van pujant els sis representants de cadascuna de les dotze Confraries i els de la Junta de Confraries, tots amb el penó respectiu, i algun representant dels Cavallers del Sant sepulcre, tots ocupant els llocs previstos, en perfecte simetria. La Banda dels Manaies indica el gir i presentació de llança de tots els Manaies que feien el tradicional cordó a banda i banda de l'escalinata, i el redoble de tambors dóna pas a la pujada solemne de la Creu. Quan la Creu arriba a dalt de tot de l'escalinata, un representant de cada Confraria s'hi acosta per situar-se als seus peus, simbolitzant la veneració de totes les Confraries. La Polifònica canta l'Stabat Mater. El Sr. Bisbe fa la seva locució. Mn. Baburés entona el cant del Crec en un Déu, seguit per la Capella Polifònica i per tots els assistents, en un moment vibrant de gran solemnitat i devoció. El Sr. Bisbe clou l'acte amb la benedicció.

Bonica cloenda d'un Divendres Sant diferent, marcat per la nova normalitat que anava impulsant l'evolució de la pandèmia, amb un acte de pietat molt intens i amb una participació simbòlica de totes les confraries. No es veia públic enlloc, però, sens dubte, ha estat l'edició més participada pel públic. No és cap contradicció. L'assistència personal de públic no era possible, i hi havia un tancament acurat de tota la zona que n'impedia l'accés, però tothom qui va desitjar-ho va poder seguir l'acte a través de Televisió de Girona i d'Internet. Tenim constància de milers de visualitzacions, tant en el moment en què es realitzava l'Acte de Veneració de la Creu, com en moments posteriors. Televisió de Girona per internet va comptar amb 4.560 espectadors a les 20h i 4.314 a la repetició de les 23h, i 3.453 en noves visualitzacions. Cal afegir-hi les persones que ho van seguir pel canal convencional de la televisió i a la carta, a més de les nombrosíssimes connexions al canal de youtube. Com dèiem, encara avui és possible veure-ho. Milers de visualitzacions en total. Sens dubte, l'any de major participació de la nostra història.

MEMÒRIA I OPORTUNITAT

ARNAU PRAT VILÀ

Periodista

Abril és l'últim dels *mesos amb erra* i pensem que té a veure poc amb aquells que el precedeixen. Gabriel Ferrater defineix així els mesos que porten dies de pluja, en el seu poema *El mutilat*. Setembre n'és el primer i quan abril arriba, el fred es torna un calfred, una primera hora del matí, un comentari a peu de carrer. El bon temps guia qualsevol poble a viure de portes enfora. No crec en les terrasses plenes una nit freda de febrer. La llar, la manta, la làm-

pada, mereixen també el seu temps. Hi ha una època per fugir del fred, per resguardar-se'n. És pervertir el temps i enganyar-se a un mateix no entendre la conversa amb l'hivern de cada any. Ell ha de guanyar i nosaltres l'hem de sobreviure. El bon temps no ens pot trobar al carrer. Hem de ser a casa i ha de veure'ns sortir, com surt la flor quan veu clar que ja n'és temps. Amb abril, l'any comença a tombar sense l'excés de llum, ni calor que cansa. És encara suau i fi, la joventut amb el seu diví tresor. Febrer queda lluny quan Platero torna del camp, acompanyat de nens amb riures desproporcionats i jocs sense normes ni raó. Juan Ramón Jiménez descriu una "tarde equívoca de abril", un "idilio fresco, alegre, sentimental."

Vivim la cura d'un mal lleu i perceptible com són el fred i la foscor. Som animals climàtics deia Pla. La Setmana Santa és mare i font d'aquests records que ens parlen de sortir de nou al carrer, de fer canvis d'armari, de tornar més tard a casa. És al servei de la llum, del dia que s'estira, de la natura que desperta, la dolçor i la família, que se situa la Setmana Santa. Té tot el significat d'un

retrobarment entre homes, entre home i natura, entre home i fe, d'un renaixement, que el cel disposa.

Els records de la meua Setmana Santa provenen d'abans que arribes Dijous Sant, són de la *Vella Quaresma*, de les seves set cames, i de com les setmanes passaven més lentament del que un volia. Potser perquè tindríem festa a l'escola i fariem del blau del cel el sostre altíssim durant uns quants dies seguits o perquè hi retrobaria les animades i dolces taules familiars. Vindrien dies d'anar amb l'àvia a buscar el tortell de ram, de fer cap amb l'avi a escollir la mona. Dijous Sant fariem bunyols, passant-los al matí i fregint-los ben dinat. Hi havia temps per pujar divendres a Girona a veure la processó i anar al cinema.

Els anys passen, queda el calendari i marxen les persones. Es troben el desig i l'oportunitat de recordar. Les festes es tornen mite. La terra abans de tornar-se joia desfermada, paper de catifa, combustible de l'entrada de foc de l'estiu, és ara fresc sentiment jove. Els anys passen, queda el calendari, el cel, la terra i marxen les persones. Es retroben a les nostres arrels: els veiem en el mateix verd que torna i que va néixer quan començàvem a córrer; en les mateixes hores de sol que tornen i que vam veure néixer quan començàvem a mirar; en els mateixos gestos que tornen i que vam aprendre d'aquells que ja no hi són. El cos es disposa a recordar i a observar com tot torna a néixer. Són la mateixa cosa. Abril i Setmana Santa ens treuen del camí, ens aturen i des de l'andana, mirant cap a un costat i cap a l'altre, veiem el mateix horitzó.

Monestir de Sant Salvador de Breda. Ajuntament de Girona. CDRI. 1987. Foto: Diari de Girona. Autor desconegut.

Centre d'Estudis de la Setmana Santa
CIRONA

DELS PELEGRINATGES I MANIFESTACIONS PIETOSSES PER PART DELS BISBES CATALANS CAP A JERUSALEM A L'IMPULS DEL SANT SEPULCRE A LA DIÒCESI DE GIRONA DURANT EL COMTAT DE RAMON BERENGUER III (1097-1131)

RAMON MUNTADA I ARTILES

Director del Centre d'Estudis de la Setmana Santa

La diòcesi de Girona, igual que la resta de bisbats catalans, ha mantingut un secular i estret lligam amb Terra Santa. Ja de temps antic, el braser de la fe de molts cristians s'ha atiat amb la pràctica de les peregrinacions amb les que s'han resseguit els espais físics on la Paraula de Déu es va fer home i on va germinar la primera església regada amb la sang dels apòstols. Terra Santa, igual que Roma o Sant Jaume de Galícia, han estat considerats els territoris de peregrinació major. Malgrat que una sola fe ha dut a recórrer diferents camins de pelegrinatge a diferents espais, cadascun d'aquests destins té la seva

pròpia singularitat. Al programa de la Junta de Confraries de Setmana Santa de l'any 1999 i en ocasió de l'Any Sant Compostel·là, el Sr. Josep Joan Buixeda¹ i el Sr. [†] Pere Cornellà Creus² compongueren sengles articles on tractaren a bastament de la peregrinació a Sant Jaume. Enguany, i amb aquestes línies, hom dona continuïtat a aquella primera aportació tractant de la peregrinació al lloc on Jesús va viure la Passió, Mort i Resurrecció. El nostre objectiu és traçar unes línies que relacionin principalment Girona amb Terra Santa durant els trenta-quatre anys que comprenen des de 1097 fins a 1131 i que s'escau amb el pe-

ríode comtal de Ramon Berenguer III, el Gran. Previ a aquesta concreta anàlisi que aquí ens proposem resulta interessant fer algunes reflexions genèriques.

A diferència d'altres pelegrinatges, Terra Santa fou el focus d'arrelament i primera expansió del cristianisme. La Jerusalem de després de la Pentecosta deu molt a Jaume el Menor, el qual és considerat com el seu primer bisbe. De l'antic episcopologi d'aquell territori i al tombant del segle I, en dues ocasions sant Narcís³ fou bisbe de Jerusalem. A les antigues peregrinacions catalanes que aquí n'oferim una breu síntesi, no podem oblidar-nos de dues fites memorables que són precursors de les peregrinacions. Ens referim al descobriment o invenció de la creu per part de santa Elena [250/329], mare de l'emperador cristià Constantí, el qual a la seva època impulsà la construcció de les primeres basíliques amb què va dignificar els Sants Llocs amb la construcció de l'anàstasi del Sant Sepulcre.⁴ També és de cita obligada la visita a Jerusalem per part de la pelegrina hispana Egèria la qual viatjà entre els anys 381 i 384 i n'escrigué l'*Itinerarium Egeriae*. Aquesta obra podria ser considerada el primer

1. Josep JUAN BUIXEDA, «El camí dels estels. El descobriment de la tomba – la catedral. El camí. La peregrinació», programa de la Junta de Confraries, 1999, 44-50.

2. Pere CORNELLÀ CREUS, «Any Sant Compostel·là», programa de la Junta de Confraries, 1999, 51-53.

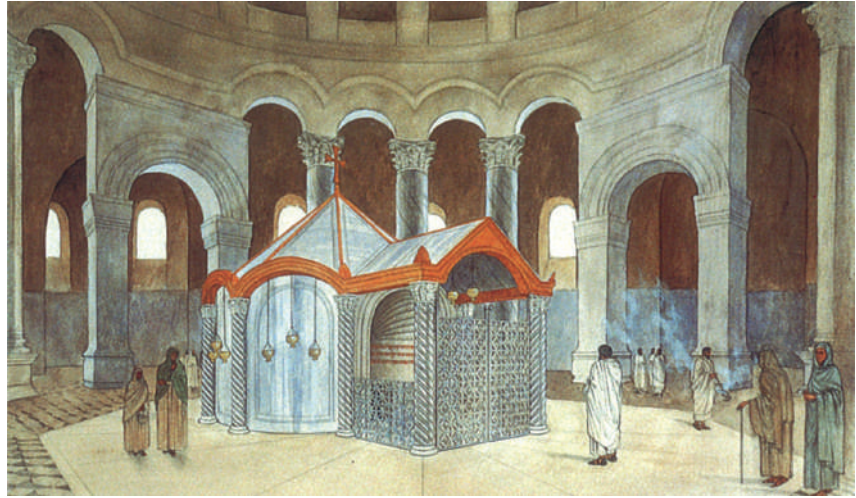
3. El primer període s'inicià l'any 179 mentre que el segon període s'inicià l'any 194. Llegendàriament sant Narcís és considerat patró de la ciutat tota vegada que aquest prelat no consta a l'episcopologi gironí.

4. Fou en època de l'emperador Constantí que manà construir una basílica al costat de l'anàstasi en forma de rotunda on hostatjava el Sepulcre de Crist.

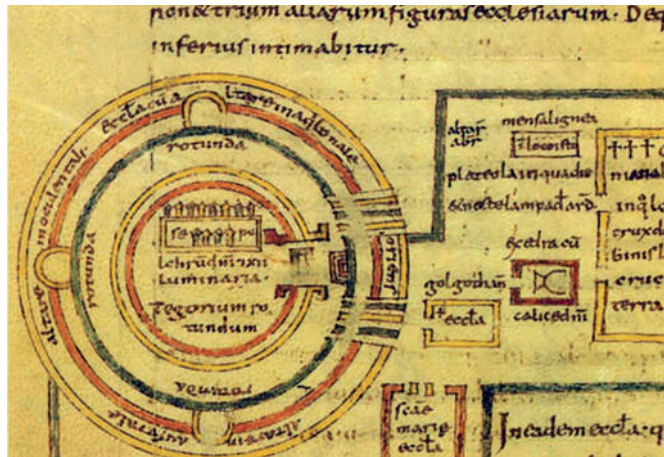
[Imatge pàg. 71] Tapís de la Creació de la catedral de Girona al peu del qual s'observa la seqüència d'escenes relatives a la història de la invenció de la Creu, santa Elena i Judes. Brodat elaborat pels volts de 1091 durant la minoria d'edat de Ramon Berenguer III [fotografia del Fons del Capítol de la Catedral de Girona – autoria: CRBMC].

relat de peregrinació que es conserva i que es féu en un moment previ a les primeres ramificacions del cristianisme esdevingudes arran del Concili d'Efes [431] en què nasqué l'Església síria; el Concili de Calcedònia [451] en què naixerien les esglésies síriaca, eritrea, etiop, copta i armènia.⁵ Prèvia evidentment també al Cisma d'Occident [1054] amb què es bifurcà l'Església Catòlica de Roma amb l'Ortodoxa Bizantina.

Per bé que el pelegrinatge al Sant Sepulcre de Jerusalem ja d'època antiga a Catalunya i arreu sempre s'ha viscut com una sentida manifestació de pietat voluntària encaminada a obtenir gràcies i indulgències, val a dir que la pràctica d'aquest desplaçament a la diàspora a voltes ha estat considerat com a condemna o penitència. Sense anar més lluny, tenim dos exemples al si de la casa comtal de Barcelona que suposaven desterrament a Jerusalem. D'una banda, així succeí amb Pere Ramon [1040–1073], primogènit de Ramon Berenguer, el qual —allunyat dels drets hereditaris i marginat— fou acusat de la mort de la seva madrastra Almodis de la Marca. La gravetat d'aquell succés portà a intervenir el sant pare Gregori VII qui delegà el judici al col·legi cardenalici en què imposaren vint-i-quatre anys de penitència a Jerusalem essent els primers dotze amb pena d'excomunió amb penitències i dejunis. D'altra banda, succeí amb Berenguer Ramon, el fratricida [1053/54–1097/99], el qual —acusat d'haver mort el seu germà Ramon Berenguer II, Cap d'Estopes l'any 1082 i després d'uns anys de govern fins

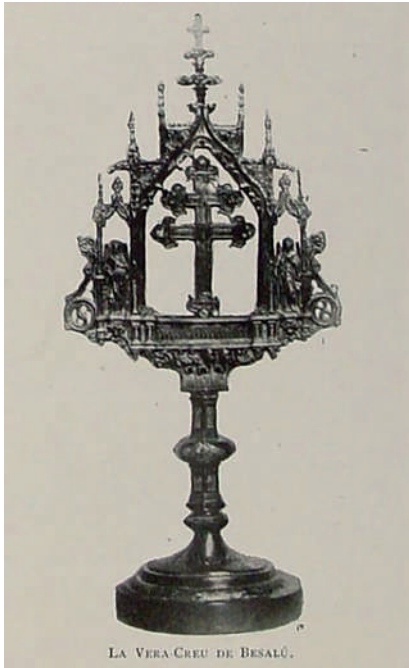

Dibuix de l'edicle del Sant Sepulcre amb la intervenció de l'emperador cristià Constantí al segle IV.

Planta esquemàtica del Sant Sepulcre segons un manuscrit del segle IX (imatges de La Chiesa del Santo Sepulcro a Gerusalemme, Ed. Rizzoli, Milano, 2000 p. 35 i 42)

5. Val a dir que l'islam i posteriorment l'imperi turc influí evidentment la zona de Jerusalem i el cristianisme viscut a la zona. En aquest sentit citem el setge de Jerusalem de l'any 637 que fou conseqüència de la primera expansió de l'islam en què enfrontà l'imperi bizantí amb el califat ortodox. Segles després podem citar l'apoderament dels turcs de gran part de l'Àsia Menor el 1071 en època del papa Gregori VII.

A l'esquerra: Fotografia antiga del reliquiari de la Veracreu de Besalú amb el seu Lignum Crucis que Bernat I de Tallaferro portà d'una peregrinació que efectuà a Roma el 1017. Al centre: Fotografia actual del reliquiari [imatge de l'arxiu particular de Joan Balateu]. A la dreta: El reliquiari pediculat de la Santa Espina de la Catedral de Girona datada entre 1350 i 1360 [imatge del fons del Capítol de la Catedral de Girona].

a l'emancipació del seu nebot Ramon Berenguer III— fou judicat a la cort del rei Alfons VI de Lleó i I de Castella en què finalment acceptà la seva culpa com a inductor de l'assassinat del seu germà bessó i deixà el govern al seu nebot i —segons ens indiquen les cròniques— morí a Jerusalem on participaria a la primera croada.⁶

Un factor a tenir present és que les peregrinacions al Sant Sepulcre de Jerusalem suposaven un cost molt important per a qui les volia efectuar, de manera que no eren accessibles a tothom. Per aquesta raó, es podien fer pelegrinatges a altres indrets com Sant Jaume de Compostel·la o Roma o, fins i tot, a indrets més propers a l'entorn del mateix bisbat. El perill de les rutes llunyanes radicava en què es tractava de viatges llargs, en què, si el desplaçament es feia per terra, es creuaven molts territoris perillosos i, si es feia per mar, es podia ser víctima de pirateria.⁷ Durant els primers segles de l'era cristiana, l'amenaça enemiga era sempre present, fet que suposaria acudir a al-

6. Santiago SOBREQÜÉS VIDAL, *Els grans comtes de Barcelona*, Barcelona: Ed. Vicens Vives 1985, 28; 126-127.

7. No obstant els riscos d'aquest viatge marítim, llegim en Sònia MASMARTÍ RECASENS, *Sant Pere de Rodas. Lugar de Peregrinación*, Barcelona, 2009, 103, conforme el moviment de peregrinació utilitzava la via marítima tal com ho confirma el fet que el 1219 el comte d'Empúries Hug IV va firmà un tractat amb Marsella per poder tenir un vaixell amb el qual poder transportar pelegrins a Terra Santa.

tres rutes de peregrinació major menys arriscades. L'existència de les relíquies i l'assoliment d'indulgències han estat elements importants per fomentar peregrinacions més properes.

Tampoc calia acudir a Terra Santa per obtenir relíquies de Jerusalem. Així queda palès amb la peregrinació que l'any 1017 el comte Bernat I Tallaferro de Besalú efectuà a Roma d'on tornà amb un fragment de la veracreu.⁸ Pel que fa a les relíquies de la Santa Espina, aquestes proliferaren a Occident via París. La catedral de Girona disposa d'una relíquia de la Santa Espina.⁹ Així mateix, no calia anar a Terra Santa per obtenir indulgències ja que Urbà II (el qual féu la crida a les croades a Terra Santa en el Concili de Clermont el 1095) anys abans atorgà una butlla en què instava directament el comte de Barcelona Berenguer Ramon, el comte d'Urgell Ermenguer, al comte de Besalú Bernat, així com a la resta de jerarques, per la recuperació de Tarragona atorgant com a benefici espiritual la indulgència a aquell qui hi participés d'igual manera que haguessin anat a Terra Santa.¹⁰

En el nostre entorn, val a dir que per part dels prelats catalans ja hi havia una anterior tradició de peregrinar a Terra Santa. Així és com Arnulf¹¹ bisbe de Vic i abat de Sant Feliu de Girona l'any 1005 volgué acudir als Sants Llocs de Jerusalem o bé en època del bisbe d'Urgell Eribau de Cardona¹² el qual l'any 1042 i estant de peregrinació amb destí a Jerusalem li sorprengué la mort en el transcurs del viatge a la localitat italiana de Pomposa. És en el període de Ra-

mon Berenguer III [1097-1131] que destaquem diversos pelegrinatges a Terra Santa. En època del bisbe de Girona Bernat Humbert¹³ el qual l'any 1110 atorgà testament perquè volia peregrinar a Terra Santa. Fou l'any següent que moriria a Palestina. Destaca també sant Oleguer qui l'any 1125 acudí en peregrinació a Terra Santa i qui l'any 1118 li fou concedida la ciutat i territori de Tarragona per part del comte Ramon Berenguer III¹⁴. Així doncs, recuperada la Seu Metropolitana, escolliren sant Oleguer el seu bisbe tenint així dos bisbats. Alhora fem ressenya del bisbe de Vic Ramon Gaufred¹⁵ el qual —originari de Gi-

nació a Terra Santa i qui l'any 1118 li fou concedida la ciutat i territori de Tarragona per part del comte Ramon Berenguer III¹⁴. Així doncs, recuperada la Seu Metropolitana, escolliren sant Oleguer el seu bisbe tenint així dos bisbats. Alhora fem ressenya del bisbe de Vic Ramon Gaufred¹⁵ el qual —originari de Gi-

-
8. Joan BALATEU GELADA, «Nou pas de la veracreu a la processó dels Dolors», programa publicat al Quinari i Festivitat de la Mare de Déu dels Dolors, Besalú, 2017, 57 en què feia esment que la finalitat de la peregrinació passava per la creació de bisbat propi dins el comtat de Besalú el que suposà l'atorgament de la butlla *Desiderium* quot pel papa Benet VII: «adreçada a Guifré, fill de Bernat I Tallaferro comte de Besalú, en la qual el papa consagra Guifré com a bisbe del nou Bisbat de Besalú, obtenint, a més, la gran relíquia per a la veneració i símbol de prestigi i de poder per al nou bisbat».
 9. Interessa citar Marc SUREDA JUBANY en el seu estudi *Un conjunt de relíquies del segle X a Santa Maria de Ripoll i a Santa Maria de Girona*, on es fa avinent fins a quin punt és intensa la relació de les relíquies amb Terra Santa.
 10. No fou fins l'any 1116 que Tarragona fou recuperada per als cristians. El papa Urbà II en un dels passatges de la Butlla esmenta Jerusalem bo i fent explícita referència als beneficis espirituals que atorgaria qui intervingués per reconquerir Tarragona. Diu així: «*Eis autem qui vel in Hierusalem vel inpartes alias poenitentiae spiritu vel devotionis iturir sunt, suademus total illam viae et sumptus operam restitutioni ecclesiae Tarraconensis impendere, quatenus auxiliante Doutino et cathedra inibi tuto habeatur episcopalis, et civitas eadem Saracenorum opposita*».
 11. Enrique FLORES, *La España Sagrada*, Tom XXVIII, Madrid, 1774, 108-110. També en fa esment Jaime VILLANUEVA, *Viaje literario a las Iglesias de España*, Valencia 1821, Tom VI, 166-167.
 12. Francesc MONTSALVATGE FOSSAS, *El monasterio de San Pedro de Casserras*, Tomo XX, Girona 1910, apèndix IV en què indica en el seu testament la seva voluntat d'anar al Sepulcre de Nostre Senyor Jesucrist.
 13. Josep CAMPRUBÍ SENSADA, «Santa Maria de la Seu de Girona a l'època del bisbe Bernat Umbert [1093/94-1110]», *Analecta Sacra Tarraconensia*, 89 [2016], 27. Ens indica l'autor que morí el 2 de setembre de 1110.
 14. Lawrence J. MCCRANK, «Santo y héroe: Oleguer de Barcelona», *Butlletí Arqueològic. Reial Societat Arqueològica Tarraconense*, Vol. 19/20, 1997/98, 237 i 240.
 15. Josep Maria MASNOU PRATDESABA, «El bisbat de Vic durant l'episcopat de Ramon Gaufred [1110-1145]», *Revista Catalana de Teologia*, 27-2 [2002], p. 268 i ss. Del mateix autor en destaquem la seva tesi doctoral inèdita *La vida canonical a la catedral de Vic [886-1230]*, Universitat de Barcelona, Barcelona, 2001, 1040. Alhora, sobre aquesta concreta munificència comtal, destaquem l'article de Jesús ALTURO PERUCHO, *Dos petits itineraris de Ramon Berenguer III i d'Alfons el Cast*, Faventia, V. 4 núm. 2, 1981, 96.

rona— fou un gran promotor i protector dels interessos del Sant Sepulcre de Jerusalem a Catalunya amb què (l'any 1112-1114) hi va arribar a establir un agermanament, a més de facilitar l'establiment de l'orde del Sant Sepulcre a Santa Maria dels Prats (actual Prats de Rei) i a Sant Andreu de la Manresana.¹⁶ Aquest recull de ressenyes finalitza amb Pere Bernat qui l'any 1129 establí el Sant Sepulcre a l'església de Santa Maria de les Grades al territori d'Arboçols.¹⁷

Coincidència o no, succeí que el 4 de març de 1108 el Sant Sepulcre de Palera se subjectà a Santa Maria de la Grassa, l'abat de la qual era Berenguer (germanastre del comte de Barcelona Ramon Berenguer III).¹⁸ Així és com a la diòcesi de Girona i durant el període que aquí analitzem, el Sant Sepulcre de Palera prengué un nou impuls amb l'afiliació al monestir benedictí de la Catalunya Nord. Anys més tard (el 1119), el papa Gelasi II confirmaria la donació de la

16. Jesús ALTURO PERUCHO, *L'arxiu antic de Santa Anna de Barcelona de 942 a 1200* (aproximació històrico-lingüística), Vol. II, 217-221.

17. *Ibidem*, Vol. II, 227-230.

18. Josep Maria MARQUÈS PLANAGUMÀ, *Una història de la diòcesi de Girona*, Barcelona: Publicacions de l'Abadia de Montserrat, 2007, 61.

Quadre cronològic en què es relacionen els diferents bisbes catalans en el període de govern del comte Ramon Berenguer III (1097-1131) amb el Sant Sepulcre de Jerusalem ▶

Sants Pares	Patriarques Llatins de Jerusalem	Bisbes de Tarragona	Bisbes de Girona
Beat Urbà II (1088-1099)	Arnulf de Choques (1099)	Respecte la seu primada de Tarragona, fou el Sant Pare Urbà II qui l'any 1089 instà directament al comte de Barcelona <i>Berengario</i> , al comte d'Urgell <i>Ermengaudó</i> i de <i>Bernardo</i> Besalú així com a la resta dels senyors feudals i totes les autoritats eclesiàstiques a recuperar Tarragona bo i conferint beneficis espirituals als qui en prenguessin part igual que s'acudís a Terra Santa	Bernat Humbert (1094-1111) . Any 1110 el bisbe de Girona atorga testament perquè vol peregrinar a Terra Santa. És un any més tard i en peregrinació que el bisbe mor a Palestina
Pasqual II, O.S.B. (1099-1118)	Dagobert de Pisa (1099 - 1102)		
	Emerat de Théroouanne (1102-1105)		
	Dagobert de Pisa (1105-1107)		
Gelasi II, O.S.B. (1118-1119)	Gibelí d'Arlés (1108-1112)		
	Arnulf de Chocques (1112-1118)		
Calixt II (1119-1124)	Garmond de Picquigny (1119-1128)		Berenguer Dalmau (1113-1145)
Honorí II (1124-1130)	Esteve de la Ferté (1128-1130)		
	Innocenci II (1130-1143)		

Bisbes de Barcelona	Bisbes de Vic	Bisbes d'Elna Perpinyà	Bisbes d'Urgell	Bisbes de Lleida	Altres fets significatius
Folc II de Cardona [1096-1099]	Berenguer Sunifred de Lluçà [1078-1099]			Ponç, O.S.B. [1097-1104]	Com a conseqüència de la primera creuada per recuperar els Llocs Sants [que s'iniciaria a partir del Concili de Clermont l'any 1095 i que culminà l'any 1099] a la mateixa participaren el comte de Cerdanya <i>Guillem Jordà i el comte de Rosselló</i>
Berenguer Bernat [1100-1106]	Guillem Berenguer [1100-1101]	Armengol [1097-1111]	Sant Ot [1095-1122]	Sant Ramon II [1104-1126]	L'any 1099 . Finalitza la primera croada a Jerusalem amb victòria cristiana, establint així el reialme cristià que com <i>Advocatus Sanctus Sepulcrus</i> encapçalà Jofre de Boullion qui fou succeït pel seu germà Balduí I ja com a rei de Jerusalem. Aquest any nasqué l'Orde del Sant Sepulcre. Fou en el període de la primera creuada que Berenguer Ramon (germà de Ramon Berenguer II i pare de Ramon Berenguer III) el qual acudí a Jerusalem en expiació del fratricidi. Essent allí on morí
	Arnau de Malla [1102-1109]				Any 1108 : El monestir del Sant Sepulcre de Palera [que havia estat construït l'any 1075 i consagrat l'any 1086] passa a dependre del monestir benedictí de Santa Maria de la Grassa
Ramon Guillem [1107-1114]	Ramon Gaufred (1109-1146) . En el període d'aquest prelat l'any 1126 El Sant Sepulcre s'estableix a Santa Maria dels Prats de Rei i Sant Andreu de la Manresana. Donació aquesta confirmada pel comte Ramon Berenguer, la seva esposa Dolça i els seus dos fills Ramon i Berenguer	Pere Bernat (1113-1129) . Amb aquest prelat, l'any 1129 s'estableix el Sant Sepulcre a l'església de Santa Maria de les Grades [al territori d'Arboçols - Marcèvol]			Any 1112-1114 es té constància de la Carta d'agermanament del capítol de la catedral de Vic amb la comunitat del Sant Sepulcre de Jerusalem. En aquest mateix sentit, ja existia un vincle de la comunitat canonical de Jerusalem amb l'església de Barcelona
Sant Oleguer (1116-1137) . Va peregrinar a Terra Santa l'any 1125. Al igual que succeï amb el bisbe Ramon de Vic, sant Oleguer facilità l'agermanament amb la comunitat canonical del Sant Sepulcre de Jerusalem. Això a més d'efectuar a la referida comunitat importants donacions de béns d'origen familiar					Any 1118 Balduí II esdevé rei de Jerusalem succeït a Balduí I
					Any 1119 : Papa Gelasi II confirma la donació de la basílica de Palera a l'abadia de la Grassa
					Any 1122 : El comte Ramon Berenguer III des de Besalú signà la concessió de prerrogatives als canonges del Sant Sepulcre i als seus ministres la llibertat d'anar per tota la seva terra amb exempció de certs pagaments i altres privilegis.
			Pere Berenguer [1123-1141]	Esteve [1126]	Any 1126 : Ramon Berenguer III, la comtessa Dolça i els seus fills Ramon i Berenguer confirmen la donació del bisbe de Vic Ramon al Sant Sepulcre de Jerusalem, al prior Guerau i a tots els clergues de l'orde
				Pere Guillem, O.S.B. [1126-1134]	Any 1130 : Atorgament de testament pel comte Ramon Berenguer III el qual llega al Sant Sepulcre de Jerusalem un dels seus millors masos emplaçats a la localitat de Llagostera.
		Udalgà de Castellnou [1130-1147]			

Dues antigues fotografies del Sant Sepulcre de Palera en què s'hi observen —de fora estant i des de dins mateix— la galilea dels pelegrins construïda el segle XII i enderrocada el 1962 [Fons Joaquim Fort de Ribot AHCOAC Girona].

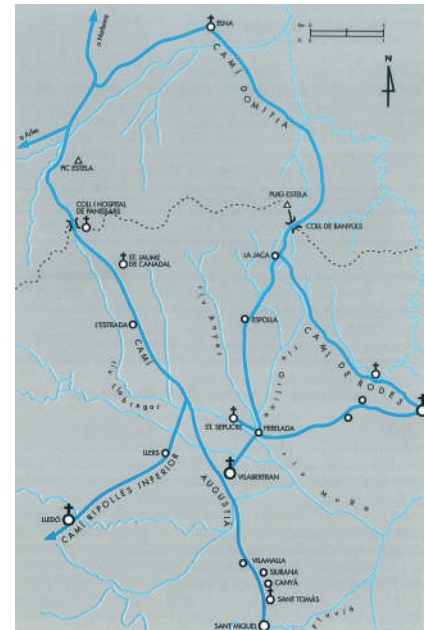
basílica.¹⁹ Durant el segle XII es construí la galilea dels pelegrins. Fou a la vila comtal de Besalú l'any 1122 que Ramon Berenguer III signà la concessió de prerrogatives al Sant Sepulcre perquè poguessin circular lliurement per tot el seu territori terrestre i marítim d'aigua dolça i salada.²⁰

Les prerrogatives que suposava la basílica del Sant Sepulcre de Palera, comportava de facto la no necessitat de sortir del Bisbat per a qui volgués peregrinar com si es tractés de Terra Santa, ja que la basílica del Sant Sepulcre de Palera comportava beneficis espirituals. No obstant això, el Sepulcre de Palera interconnectava amb altres camins formant una ruta al camí ripollès.

Així com Palera esdevingué un centre de peregrinació penitencial, Sant Pere de Rodes anà també lligat a la pràctica dels pelegrinatges i benigñitats relacionades amb unes indulgències concedides pel papa Urbà II²¹ en relació amb la festa del descobriment de la Santa Creu. Una possible conseqüència d'aquest fervor i religiositat popular a la zona comportaria que poc temps més tard (l'any 1144) a la geografia local de les peregrinacions del camí Domitià i del camí de Rodes²² sorgís el priorat de l'Orde del Sant Sepulcre de Jerusalem a Peralada el qual —al bisbat de Girona i

entre altres presències— mantindria fins l'any 1435 una posició de domini vers diferents salvetats com les d'Espolla, Darnius, Palol de Vila-sacra i Terrades i que durant un curt espai de temps (de l'any 1413 fins 1433) li fos assignada una comanda a les Illes Medes.

Més enllà de les peregrinacions dels prelats catalans durant el període que hem indicat, se succeïren altres manifestacions de pietat relacionades amb el Sant Sepulcre al bisbat de Girona. Per

Mapa d'Antoni Noguera Massa de diferents itineraris en el camí Domitià, del camí de Rodes i del camí Augustià, tots ells de peregrinació que unia —entre altres— Sant Pere de Rodes amb altres centres religiosos d'entre els quals el Sant Sepulcre de Peralada (1144) i la salvetat de l'Orde del Sant Sepulcre a Espolla (1307).

19. Ramon MUNTADA ARTILES, *Presència de la Orden de Caballeria del Santo Sepulcro de Jerusalem en la diócesis de Girona*, 2018 Girona, 19-26; 48-50.

20. Jesús ALTURO PERUCHO, *L'arxiu antic de Santa Anna...* Op. Cit., Vol. II, 211-213.

21. Sònia MASMARTÍ RECASENS, *Sant Pere de Rodes...* Op. Cit., 60.

Imatge actual de l'antic Priorat de l'Orde del Sant Sepulcre de Jerusalem a Peralada [fotografia de Ramon Muntada]

citar-ne algunes tenim, d'una banda, el testament que atorga Arnau Berenguer el 21 d'abril de 1102 en què volia anar al Sant Sepulcre i per això deixà el castell de Malgrat als seus pares mentre visquessin, després de morts ells, disposava que passés a l'església de Santa Maria de Solsona.²³ També n'és exemple el testament que el 9 d'abril de 1113 i davant de l'altar de sant Andreu de l'església de Palau-saverdera, Ramon

Gilabert volia ser sepultat a l'església de Vilabertran i ordenava es fessin almoines entre altres llocs al Sant Sepulcre de Jerusalem.²⁴ Així com el testament que fa el clergue de Sant Sadurní de l'Heura Berenguer Amat efectuà el dia 26 de febrer de 1121 tota vegada que volia peregrinar a Terra Santa.²⁵ Fou el mateix comte Ramon Berenguer III qui en el seu testament de l'any 1130 llegà al Sant Sepulcre un dels seus millors masos emplaçats a Llagostera.²⁶

Efectuada aquesta síntesi dels trenta-quatre anys del període comtal de Ramon Berenguer III el Gran al bisbat de Girona amb els bisbes Bernat Humbert [1094-1111], Ramon [1112] i Berenguer Dalmau [1113-1145] hom s'adona de l'arrelament del Sant Sepulcre poc després d'ésser Jerusalem un nou reialme cristià conquerit als musulmans amb la creació el mateix 1098 del Patriarcat Llatí de Jerusalem i l'existència de diferents ordes, entre els quals, el del Sant Sepulcre. I no solament el viatge de peregrinació fou a terres llunyanes, sinó que amb els espais religiosos propis del bisbat de Girona i les moltes relíquies, molts cristians pogueren fer visible Jerusalem a casa nostra.

Estàtua eqüestre del comte Ramon Berenguer III el Gran emplaçada a la Via Laietana de Barcelona obrada en bronze per Frederic Marès l'original del qual es de Josep Llimona [fotografia de Ramon Muntada]

22. Antoni NOGUERA MASSA, *El Pelegrinatge medieval al nord-est català*, Girona, 1994, 76.

23. Antoni BACH RIU, *Diplomatari de l'Arxiu Diocesà de Solsona [1101 – 1200]*, Barcelona: Fundació Noguera [Col·lecció diplomataris, 26], Vol I, 2002, 56-58.

24. Josep Maria MARQUÈS PLANAGUMÀ, *Esriptures de Santa Maria de Vilabertran [968-1300]*, Figueres: [Monografies Empordaneses 1] 1995, 147.

25. Aurora PÉREZ SANTAMARÍA, *L'art religiós a Palafrugell*, Palafrugell, 2007, 123.

26. Xavier SOLDEVILA TEMPORAL, *Llagostera medieval. Viure a la plana de la Selva el 1300*, Llagostera: [Col·lecció Beca Esteve Fa Tolsanes], 2012, 75.

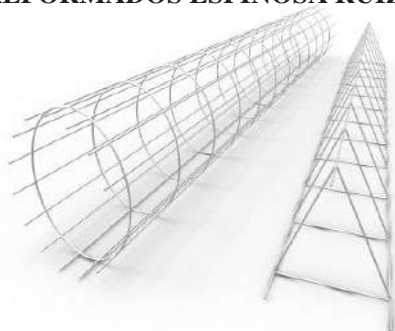
SEGURIFOC S.L.

EQUIPS DE PROTECCIÓ INDUSTRIAL I
EXTINCIÓ D'INCENDIS

c/ Mosquerola, 84 - 17180 VILABLAREIX (Girona)
Tel. 972 23 71 99 - Fax 972 24 28 01
www.segurifoc.com - segurifoc@segurifoc.com

PREFER

PREFORMADOS ESPINOSA RUIZ, S.L.

"Ferralla de Qualitat"

www.prefer.es

Tel. 972 47 84 24 – Fax 972 47 76 83

TOT-SAL

 GRUP PALOMERAS

CONTACTE

 +34 972 47 81 49

 info@totalsal.com

Set
ma
na

+

Sain
ta

EN EL RECORD

DONA EL MILLOR DE TU DONA SANG

Apunta't a
donarsang.gencat.cat

   [donarsang](#)

 677 07 17 56

Girona
Bus a Plaça Catalunya

Divendres 15 d'abril
De 10 a 14 h

Has de portar un document identificatiu oficial
i no venir en dejú

Salut/

 **BANC DE SANG
I TEIXITS**

CONFRARIA DE LA PASSIÓ I MORT

MN. JOAN BABURÉS I NOGUER

Rector de la Basílica Parroquial de Sant Feliu i Consiliari de la Junta de Confraries

IN MEMORIAM XICU OLIVERAS I CARRERAS

Ja fa uns mesos que en Xicu Oliveras ens va deixar. Ell va ser sempre un puntal de l'Arxiconfraria de la Passió i Mort. Sempre a punt pel que fes falta i sobretot sempre disposat a portar la Creu, tant al Viacrucis com a la processó del Divendres Sant.

El vaig conèixer a la Junta de Confraries de la Setmana Santa, quan en vaig ser nomenat Consiliari. Ell sempre en fou un fidel i constant col·laborador. No deixava mai d'assistir a les reunions de la Junta i d'aportar-hi el seu parer i sobretot la seva efectiva ajuda i desinteressat treball.

Més tard, essent jo Rector de la Parròquia Major de Sant Feliu, en la que hi té la seva seu l'Arxiconfraria, vaig poder

comprovar com n'era d'implicat en tot el que hi tenia relació.

Va ser un home de conviccions profundes i de criteris arrelats en la fe. Així ho vaig manifestar en l'homilia que em va tocar de pronunciar en el seu enterrament:

«En la Paraula de Déu, hi trobem el fonament de la nostra esperança: "L'amor veritable, l'hem conegut pel fet que Jesucrist ha donat la seva vida per nosaltres. Per això també nosaltres hem de donar la vida pels germans.»

Sí, és cert que haurem de comparèixer davant Crist, jutge, però també és cert que aquest jutge és ple de misericòrdia.

Ell sap apreciar tot el bé que fem i sap perdonar tot el mal que no voldríem haver fet. Perquè ell ha donat la vida per nosaltres. Per això també nosaltres hem de donar la vida pels germans. M'imagino en Xicu, que, recolzat en aquestes paraules, ha fet tantes i tantes coses per als altres. El seu servei desinteressat en tantes activitats i iniciatives, a l'Arxiconfraria de la Passió i Mort, a la Junta de Confraries de la Setmana Santa de Girona, la col·laboració a les activitats del seu barri i sobretot a la colla sardanista.»

Quan l'edat ja l'impedia de portar el Sant Crist, en Xicu va continuar col·laborant amb tot el que estava al seu abast. I quan va morir la seva estimada esposa, la Dolors, em manifestava la seva pena, però també la seva esperança de retrobar-la a la casa del Pare nostre del cel.

Recordem-lo, doncs, amb afecte i agraïment i prenem la torxa que ell ha deixat, per mantenir-la encesa i brillant, fent llum a tots els qui l'hem conegut.

Que reposi en pau en Xicu Oliveras i al cel ens puguem reveure tots plegats.

VIERNES

LLUM I SO

**SONORITZACIÓ I
LUMINOTÈCNIA PROFESSIONAL
SERVEI DE LLOGUER D'EQUIPS**

c/ Carme - **GIRONA**

Tel. 972 20 30 43 - 972 20 21 99

Fax 972 22 72 64

MUNTADA
ADVOCATS & ECONOMISTES

Ramon Muntada i Artiles
Advocat i Economista

C/ Nou, 27, pral. - 17001 GIRONA

Tels. 972 20 04 34 - 615 082 874 - Fax 972 41 18 01

www.muntada-advocats.com - A/e: muntada_advocats@yahoo.es

baointegra

● Sant Hipòlit, 14 bxs, 17003 Girona

● 972 075 485

● info@baointegra.com

CENTRE DE TERÀPIES

PER A INFANTS,
ADOLESCENTS
I ADULTS

OSTEOPATIA
FISIOTERÀPIA
REHABILITACIÓ
ACUPUNTURA
MEDICINA XINESA

kentia
floristeria

Bonastruc de Porta 21

telèfons 972 22 02 12 · 972 20 93 08

CONFRARIA DE LA PASSIÓ

La Confraria de la Passió de Girona es troba immersa en la restauració del seu pas. Un pas que representa l'Agonia de Nostre Senyor.

Tot i així, una vegada el pas estigui restaurat, NO estarà complet. Hi faltirà una part molt important. Las mans d'un Confrare que l'any passat ens va deixar i, va marxar a la Casa del Pare. El nostre amic Antonio Rodríguez, va ser sempre un model d'entrega als altres, un referent com a pare, marit i persona. Un home que, cada Setmana Santa somiava per poder portar un any més el Nostre Pas pels carrers de Girona. Allà, des del cel, segur que enguany estaràs esperant que arribin les 9 de la nit del divendres sant per veure a la teva confraria desfilar pel Barri Vell. Segur que intentaràs, com si d'una libèl·lula es tractés, posar-te sobre las flors i, acompanyar-nos durant la Processó.

Sempre amb nosaltres, sempre amb la teva Confraria de la Passió...

CONFRARIA DEL SANT SEPULCRE

El nostre company i cap de pas, Jaume Santana Vicens, ens va deixar el passat 19 de desembre de 2021, als 76 anys. Durant molt anys va formar part de la Junta del Sant Sepulcre i es va encarregar principalment de dirigir el pas en cada processó.

Els que ho han conegut saben que es tractava d'una persona entregada al servei desinteressat pels altres.

Va participar altruïstament en moltes iniciatives de caire social, entre d'altres era President del club excursionistes de Salt, va ser president de Salvem les Deveses. Es va preocupar per la cura de la natura i el manteniment de l'església de Santa Cecília, formant part de l'associació Amics de les Serres, i un llarg etcètera.

Persona involucrada, compromesa amb la nostra confraria, es cuidava de tenir sempre a punt el pas, amb atenció i afecte, preocupant-se de repassar cada any l'itinerari de la processó, detectant els possibles obstacles que podien dificultar el passo del pas, proposant solucions en cada moment, perquè tot transcorregués tal com estava previst.

En fi, Jaume què Déu et tingui a la glòria. Et trobarem a faltar.

CONFRARIA SANT ISIDRE I SANT GALDERIC

Joan Lleal: testimoni de fe, compromís i servei als altres

Ens ha deixat en Joan. Amb només 26 anys, ha marxat un bon amic. Nascut a Salitja, casat recentment amb la Marta, la mort li ha arribat de sobte, sense avisar, deixant-nos a tots amb poques paraules de consol.

Membre de la Confraria de Sant Isidre i Sant Galderic, voluntari de l'Hospitalitat de la Mare de Déu de Lourdes, president de la colla gegantera de Vilobí d'Onyar, Salitja i Sant Dalmai, membre de la comissió organitzadora de la Fira de la Llet, catequista i monitor de l'esplai parroquial Catekids... Autèntic i veritable testimoni de fe, compromís i servei als altres, en Joan era d'aquelles persones que mai tenia un no quan es tractava d'implicar-se en tota mena d'iniciatives, sempre disposat a donar suport a tot allò que creia important. Per ell, poques coses eren impossibles si hi havia la voluntat d'esmerçar-s'hi. Alhora, les seves conviccions profundes li aportaven una visió transcendent dels problemes i imprevistos i a no donar-se per vençut al primer entrebanc que es presentava. La fe el feia fort en les dificultats. El trobem molt a faltar. Deixa un gran buit. Insubstituïble. Era en Joan.

CENTRE GERIÀTRIC MARIA GAY

Experts en demències
Estades temporals
Centre de dia
Més de 135 anys d'experiència

Intertek

Vine a conèixer-nos!

Centre acreditat i concertat:

Portal Nou, 12. 17004 Girona · Tel. 972 213 066 / Fax 972 206 609 · info.mgay@irsjg.org
www.residenciamariagay.org

Catalunya 2022

SETMANA SANTA

Fe, Tradició i Cultura
Viu-la!

CORONACIONS
VIA CRUCIS
CONCERTS VESTICIONS
DAVALLAMENTS
TRIDUUM PASQUAL MOXIGANGUES
DESFILADES D'ARMATS I MANAIES
PASSIONS
PROCESSIONS VETLLES
PROCESSÓ SANT ENTERRAMENT
PROCESSIONS DEL SILENCI
PROCESSIONS INFANTILS
DIVENDRES SANT
ACTES SAGRAMENTALS
DIVENDRES DE DOLORS
APLECS PALMES I PALMONS
ESCENIFICACIONS
FUNCIONS DE L'AGONIA
NIT MORADA PASQUA
CAREMELLES DANSA DE LA MORT
CANT DE L'ÀNGEL
EL PRENDIMENT DE JESÚS

AMB LA COL·LABORACIÓ DE:

Enllaços online

Més info:

www.juntaconfrariesdegirona.cat